

DZIEN

12 stron

**10
GR.****BYDGOSKI**

ILUSTROWANY

**DRAZ WYDAWNICTWA: DZIEN POMORZA — DZIEN GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA GDAŃSKA — DZIEN KOCIEWSKI
GŁOS NIESZAWSKI (DZIEN CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEN TCZEWSKI
ILUSTROWANY — DZIEN CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — — — —**

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, Plac Wolności 1. Telefon: 22-18. Konto czekowe P. K. O. 206.868

W dniu Imienin Wodza Narodu**Marszałek Edward Śmigły - Rydz**

Wielkość Józefa Piłsudskiego i cel główny „epoki Piłsudskiego” ujął Edward Śmigły Rydz w bardzo lapidarne, a głębokie słowa:

— „Czego chciał Komendant? Chciał, by Polska była wielka i silna, chciał, by była wielka granicami i wielka wpływami i autorytetem w świecie. Komendant chciał wielkiej Polski, a myśmy maszerowali tam, gdzie on Jej szukał”.

W pierwszym szeregu tych maszerujących był — Edward Śmigły Rydz. Przemaszerował całą drogę: od mroków niewoli do świtu wolności — i od świtu wolności do blasku wielkości i potęgi.

Jakżeż daleką była ta droga! I jakież spietrzona trudnościami! Jakiegoż wysiłku fizycznego i hartu ducha wymagała!

Przemaszerował ją Edward Śmigły Rydz. Przemaszerował najwyższym wysiłkiem fizycznym i najwyższym hartem duchowym.

Już w zaraniu swej młodości wkroczył na tę drogę. Już jako uczeń gimnazjum w Brzeżanach. Już wtedy — jak to w wiele lat potem zawrze w słowa — uświadamia sobie, że maszeruje „po śladach, pozostawionych przez dawne pokolenia, które miały w swych kościach szpik lwa i miały ambicję być wielkimi”. Już jako student wszechniczy przemierza wszystkie etapy i wszystkie wcielenia idei Czynu: Związek Walki Czynnej, Strzelec, poznanie w teorii i praktyce nowoczesnej wiedzy o wojnie. A wreszcie moment zwrotny, przełomowy: wojna światowa i — Legiony, pierwsze formacje wojska polskiego, walczącego w imię Niepodległości, pierwsze stwierdzenie wobec świata całego, że naród polski zgłasza swe prawo do wskrzeszenia Państwa i przekreślenia półtorawiecznej przerwy w swym bycie państwowym.

Od tego momentu osoba Edwarda Śmigłego Rydza jest najściślej sprzężona z wszystkimi poczynaniami, zmierzającymi do wywalczenia wolnej Polski, a po wskrzeszeniu Państwa do wywalczenia granic Polski.

Sześćdziesięcioletni ten okres dramatycznych przejść, wiodący poprzez bitwy legionowe od Nidy po Styr, poprzez tragedie roku 1917-go, poprzez bohaterstwo P. O. W., poprzez dwuletnie zmagania o granice Państwa, znaczone wyzwoleniem Wilna, dotarciem nad Dźwinę, wyprawą kijowską, zwycięską ofensywą z nad Wieprza poprzez Niemen do wschodnich krańców dzisiejszej Polski — sześćdziesięcioletni ten okres w życiu Edwarda Śmigłego Rydza wynosi GO na czoło walczącego o Polskę pokolenia: od dowódcy batalionu w Legionach do dowódcy potężnej grupy armii. Sześćdziesięcioletni ten okres stwarza Wodza, w którego „wypróbowane ręce” Józef Piłsudski mógł

złożyć całe brzemie odpowiedzialności w poczuciu, że ten, kogo wyznaczył swym zastępcą, sprosta każdemu, choćby najtrudniejszemu zadaniu.

Następuje po tych sześciu prze-

szło latach walk i zmagania z wrogiem, era pokoju, oraz skupionej, mrówczej pracy nad stworzeniem fundamentów zabezpieczających Państwo na przyszłość. Filarami, na których się oprzeć

musi Polska, są jej siły zbrojne. Edward Śmigły Rydz pracuje przy układaniu i wzmacnianiu tych filarów. Zdala od rozgwaru życia, zdala od przetargów i przeobrażeń politycznych, na które Polska jest narażona. Wie Józef Piłsudski, że ten, w którego ręce jeszcze w Legionach mógł złożyć swe zastępstwo, jest twarzą mocną i niezastąpioną, jest zespołem doświadczeń i hartu, jest autorytetem i energią twórczą, stwarzającą wartości realne i pozytywne. Ale o te wartości przecież chodziło, gdy po zwycięskich bojach przyszło zorganizować wielką armię narodową, instrument pokoju, a zarazem gwarant bezpieczeństwa na przyszłość.

Aż wreszcie nad Polską rozpostarł się tragiczny mrok wieczoru, w którym serce Twórcy Niepodległości bić przestało...

I wtedy to inspektor armii, generał Śmigły, z rozkazu Józefa Piłsudskiego od chwili ery pokojowej pracujący nad umocnieniem zrębów naszej siły zbrojnej, obejmuje spuściznę ideową po TYM, który GO już w Legionach nazaczył SWYM zastępcą. Stanowisko Wodza Naczelnego i buława marszałkowska stają się zewnętrznym, widomym znakiem tego, że wykonawcą testamentu ideowego po Twórcy Niepodległości zostaje Edward Śmigły Rydz, że obejmuje rząd dusz w Polsce, że obiera się wielkim brzemieniem odpowiedzialności za „obronę Polski” i „podciągnięcie jej wzwyż”.

Dziś, gdy Marszałek Śmigły Rydz obchodzi dzień swego święta, cała Polska łączy się w uczuciu umiłowania dla Wodza i karnego posłuchu dla JEGO rozkazów, z których każdy jest przepojony jednym: wołą potęgi Polski.

Marszałek Śmigły-Rydz na tle orła strzeleckiego.
Kompozycja art. malarza Juliana Zelka - Grudziądz

Józef Piłsudski o Rydzu-Śmigłym

KONARY.

— Żołnierze!

„Wśród mnóstwa bohaterskich czynów, dokonanych przez poszczególnych żołnierzy w czasie tych zmiennych co do szczęścia bojów, zaznaczyć chcę w swym rozkazie te, które na szczególne uwzględnienie zasługują.”

Major Śmigły-Rydz, wzięwszy na siebie zadanie, najczęściej nie odpowiadające, ani jego stopniowi, ani zdolnościom, niezwykle przykre pod względem moralnym, lecz złożył w bojach o lasek Kozinecki nowe dowody niezwyklego męstwa i spokoju przy największym niebezpieczeństwie. Majorowi przede wszystkim przypisuję, że III batalion nie ugiął się przy spełnieniu zadania przewyższającego znacznie siły moralne przeciętnego żołnierza...

5 czerwca 1915 roku.

Żołnierze!

„Specjalnie dziękuję pułkownikowi Rydzowi - Śmigłemu, któremu wypadło w najcięższych warunkach prowadzić brygadę,

za siłę woli i hart, wykazany w tych chwilach, za sławę, którą okrył nas wzięciem Jabłonki i Kukli.

W grudniu 1915 r.

KRAKÓW.

Drogi Kolego!

W tej chwili myśl moja biegnie ku Wam wszystkim, towarzysze bronili z całego serca wieszam Wam tej chwili triumfu idei naszej, a pisząc do Was, kochany Pułkowniku, wiem, że piszę do wszystkich swoich współpracowników i kolegów bez różnicy stopnia.

Sądzę, że żołnierz polski w tej światowej wojnie znajdzie nareszcie Ojczyznę w postaci własnego rządu i własnego wojska. Zdanem moim dymisje Wasze powinny być teraz cofnięte, a z tą chwilą żelazne prawa służby żołnierskiej powinny być w całej rozciągłości przez Was stwierdzone.

Kochany Pułkowniku!

Ufając głęboko w Wasze mądrości i taktowi, który tak głęboko zawsze cenilem, zwracam się do Was, abyście zechcieli wśród

wojska być rzecznikiem moich uczuć i wyrazić moje zdanie w tej sprawie.

5 listopada 1916 r.

Serdeczne uściśnienia łączę
Józef Piłsudski.

W DNIACH SIERPNIOWYCH 1920 ROKU.

„W duszy rachowałem, pomimo, że rozkaz brzmiał inaczej, że gen. Rydz - Śmigły, na którego zadanie to spadło, potrafi ściągnąć na miejsce koncentracji najwyższej jedną dywizję i jedną brygadę jazdy.

O drugiej dywizji, której również nakazałem marsz ku północy, zabroniłem nawet sobie marzyć.

Nic więc dziwnego, że od 6 do 12 sierpnia gorączkowo śledziłem, jak się ten manewr tak ryzykowny i niepewny udaje.

Gen. Rydz - Śmigły rozwiązał swoje zadanie w sposób nader wyjątkowo zrzeczny. Operację jego i działania dwóch dywizyj, 1-ej i 3-ej, stanowią jedną z najchlubniejszych kart, jaką armia posiada.
Rok 1920.

Wskazania Wodza

— „Hasło obrony Polski jest jak gdyby potężnym łańcuchem, który jest jednym końcem przytwierdzony do Polski. Chodzi o to, ażeby jak najwięcej dłoni chwyciło za ten łańcuch, trzeba go sobie przetrząść przez ramię i ciągnąć, ciągnąć, chociażby w krzyżach trzeszczało. Aby Polskę podciągnąć wyżej!”

Ja s n i e j się zrobiło w Polsce, powiał po kraju ożywczy prąd — gdy z ust Wodza Naczelnego, Marszałka Edwarda Śmigłego - Rydza, padły te słowa.

Śmierć Józefa Piłsudskiego mrokiem smutku zasnuła Polskę, wniosła w atmosferę przygnębienie wielkie.

I dlatego jaśniej się zrobiło w Polsce i lżej poczęło się oddychać, kiedy usłyszeliśmy: mamy przed sobą wielkie zadanie — „obronę Polski”; musimy do tego wielkiego zadania wprząc „jak najwięcej dłoni”; musimy „Polskę podciągnąć wyżej!”

Ale nie tylko cel został nam w ten sposób wskazany. Również i środki wiedące do celu, również i sposoby „obrony Polski”.

— „Warunkiem każdego dobra materialnego — mówił nam Marszałek Śmigły — jest dobro moralne, siły moralne, zdolność skupienia się pod jednym sztandarem, umiejętność skupienia się bez waśni, bez różnic”.

I mówił nam:

— „Jak można organizować Państwo, jak można myśleć o uzdrowieniu czegokolwiek w Państwie, kiedy się nie ma zorganizowanej, jednolicie kierowanej woli?”

I wyraził pewność, że „znajdzie się droga, która nas doprowadzi do wyzwolenia sił moralnych i twórczych w narodzie, do skupienia ich, do wytworzenia nowych wartości, których nam tak bardzo potrzeba”.

Wskazania te i zalecenia zostały wyrażone w momencie, kiedy znów wypełzać poczynali z dusz polskich stare narowy „waśni i różnic”, kiedy doktrynerstwo i przekora mówców zaczęły nad ideą konsolidacji społeczeństwa dla zadań obrony Polski. Wielka, zniewalająca siła, którą reprezentował Józef Piłsudski, opuściła nas — a to właśnie wyzskała próbowano do atomizacji społeczeństwa, do pogłębiania w nim „waśni i różnic”.

Przeciął to złowieszce pasmo, wiedące do rozkładu sił społecznych i do osłabienia zwartości wewnętrznej społeczeństwa — Marszałek Śmigły. Przeciął je w imię swego stanowiska jako ideowego następcy Twórcy Niepodległości i jako Wodza, odpowiedzialnego za pogotowie obronne Polski.

Jeśli w żywocie dotychczasowym Edwarda Śmigłego - Rydza dziejopis przyszły stwierdził tak chlubne karty, jak zaciągnięcie się już w zaraniu młodości pod sztandar idei Czynu, jak 4-letnie walki o niepodległość w okresie wojny światowej, jak 2-letnie zwycięskie boje o granice wschodniej Polski, jak okres długoletniej mrówczej a intensywnej pracy nad rozbudową regularnej armii na stopie pokojowej — to niemniej złotymi literami wypisze w rejestrze zasług Edwarda Śmigłego - Rydza ten apel do narodu, to wstrząsające sumieniami, jakim było wysunięcie po śmierci Komendanta hasła: musimy się skupić „bez waśni i różnic” w imię „obrony Polski”, musimy stworzyć nowe wartości, a uczynić to możemy tylko wtedy, gdy wytworzymy „zorganizowaną, jednolicie kierowaną wolę”.

RAJMUND BERGEL

Nad Wami Orły Legionów

Idźcie — w wufiec wybrany,
Porwane z gniazd orleta,
Niewoli targać pęta
I śpiące budzić orkany.

Przed wami — niwy przegonów
Bitewnych — burz kurzawa,
Nad wami — złota sława
Nad wami — orły legionów.

Znowu zaszczękił zbroice,
Pobudka brzmi dokoła,
Idźcie — Ojczyzna woła,
Rycerskich bojów dziedzice.

Na was wzrok patrzy milionów,
Tęsknota ściga krwawa,
Nad wami — złota sława,
Nad wami — orły legionów*

Możemy dziś śmiało powiedzieć: cała nasza obecna rzeczywistość, wszystko co w niej się przetwarza i co od nowa tworzy, wszystko, co jako zbutwiałe odpada i wszystko, co kielkuje, zieleni się, kwitnie — wszystko to jest pochodną faktu, iż Edward Śmigły - Rydz po odejściu w zaświaty Komendanta ujął rząd dusz, a zarazem mocnym i jasnym słowem uświadomił społeczeństwo o czekających je zadaniach i o naczelnych celach, do których zmierzamy.

GEN. TAD. KASPRZYCKI

Wspomnienia żołnierskie

W lasku Kozinkowskim

W wyprawach z Komendantem najczęściej docierałem do 3 batalionu, który najdłuższy był wystawiony na piekło walki w lasku Kozinkowskim. Na ten też odcinek wysłał mnie często, zdaje się, chce abym przeniósł z sobą cząstkę jego woli wytrwania i zachęty.

W III batalionie, w ciężkich chwilach walki, docierało się do mjr. Śmigłego? zwykle gdzieś w pobliżu kompanii walczących w pierwszej linii. Pewnego wieczora nadjechaliśmy z Komendantem, gdy szedł atak rosyjski — przedostaliśmy się laskiem Kozinkowskim na jego skraj północny do linii bojowej. Dokoła zgiełk, pożary w pobliżu rzucają krwawy blask, co chwila na froncie, zdaje się na kilometry całe, rozlega się potężne „Hura”.

Zastajemy mjr. Śmigłego, jak ze spokojem i uśmiechem strofuje zbyt przejętego oficera, który coś melduje.

Innym razem w dzień, gdy na trzymany przez III batalion lasku, idą raz po raz rosyjskie ataki, wysłany zostaje przez Komendanta, „Zbiśiu trzeba pojechać... do nich...” zwykły był zaczynał Komendant, gdy jakiś oddział przechodził ciężkie chwile, a sam nie mógł oderwać się od dowództwa. Od Pokrzywianki widać już, co za piekło w lasku i w dolinie, przez którą jest dostęp do naszych linii. Raz po raz idą „kufarki”, potężne fontanny ziemi i dymu. Galopuje pewien czas — zostawiam wreszcie w jakimś woziku konie i wyciągam na piechotę, gdyż idą już bez przerwy z przekonywującym gwizdem kule z karabinów maszynowych.

Za chwilę w lesie przemycam się od drze-

Jesteśmy właśnie w momencie realizacji tego, co nam Marszałek Śmigły wskazał jako zadanie i jako cel. Tworzymy Wielki Obóz Zjednoczenia. Tworzymy go dla „podciągnięcia Polski wyżej”, dla jej materialnego i moralnego wzmocnienia.

Niechby Marszałek Śmigły w dniu swego święta usłyszał z wszystkich ziem Polski „żelazny krok orężnych i dyscyplinowanych szeregów, prowadzonych jedną wolą, ku jednemu celowi”.

JULIUSZ KADEN-BANDROWSKI

Major Śmigły

A teraz wy panowie oficerowie piechoty, obywatela kompanijn, obywatele plutonu, wpleceni w kolumnę, wy, których światem jest batalion, domem kompania, całą rodziną pluton!

Spełniacie trud obywateli, mało promieni sławy dający, a straszną pracę. Jesteście sołą rozprawy wojennej, kamieniem węgielnym wszelakiego oporu i pierwszym, nieodżałowanym celem szturm! Wy, oficerowie piechoty najtragiczniejsza i najgłębsza poezjo wojny, niewielcy sławą, a tak wielcy zasługą!

Obraz ładu, porządku i sztyku podczas najtrudniejszych warunków i bitwy najme-

JÓZEF MACZKA.

Starym Ojców naszych szlakiem

Starym Ojców naszych szlakiem
Przez krew idziem ku wolności...
Z dawną pieśnią — dawnym znakiem —
My — żołnierze sercem prości,
Siłni wiarą i nadzieją,
Że tam, kiedyś święty dniają!

Zawołały ku nam zdala
Starych hasel złote dzwony!
Zaszumiła kłosew fala...
Wiatr z dalekiej powiał strony
I na złotym grał nam rogu
Pieśń o sławie — i o wrogu!

Zamarzyły się nam czyny
Z pod Grochowa — Ostrołęki —
Krwawych ojców — krwawe syny
Zapragnęliśmy świeżej męki,
Bowiem w grobach kości stara
Wciąż wołały „Exoriare”!

Starym Ojców szlakiem
Przez krew idziem w nowe zorze!
Z dawną pieśnią — dawnym znakiem,
Po wyroki idziem Boże
W przełomowej dziejów chwili,
Którą w snach my wymodlili!

Niech za nami nikt nie woła!
Niech tam po nas nikt nie płacze!
Górą jasne niesiem czoła —
Radość w piersiach nam kołacze,
Duma ogniem lica płoni
Że idziemy jako Oni!

Starym Ojców naszych szlakiem
Przez krew idziem w jutra wschody.
Z dawną pieśnią, dawnym znakiem,
Na śmiertelne idziem gody.
By z krwi naszej życie wzięła
Ta — co jeszcze nie zginęła!

Opowieści żołnierskie o Śmigłym-Rydzem*

Mój uczeń — Śmigły

— Jak to było w tym marszu przez Ulinę Małą?

— Przypomina sobie Komendant. Widzi, jak by to dziś było. Straż Przednią prowadzi Śmigły. Idzie na czele kolumny. Jazda! Ruszamy! — powiada — Miechów. Z Wolbromia na Miechów.

Wywołują ludzi z chaty, baby, chłopaka. Komendant mówi:

— Chłopcze, poprowadzisz nas do drogi na Miechów, zbieraj się, idziemy zaraz.

Baby w płacz i narzekanie, rozprowadanie.

Śmigły przerywa gadaninę, woła paru żołnierzy i ci przystępują do chłopca. Wypro-

* Wyjątki z książki pod powyższym tytułem — Romana Zawady.

wadza ich na jakąś drogę. Maszeruje Straż Przednią lasem. Komendanta ciekawość, co spotka przy zagrodzie na skrajcu. Wreszcie widać zabudowania. Komendant wstrzymuje kolumnę i chce jechać naprzód, ale za cugle konia chwyta ręka Śmigłego.

— Komendancie, nie wolno ja prowadzę Straż Przednią. To mój obowiązek. Proszę zająć.

Przypomina sobie w więzieniu. Magdeburgu, tę chwilę Komendant, przypomina sobie błotnistą drogę, ledwie gdzieś widoczne chaty i na tej błotnistej drodze Śmigłego, trzymającego twardo cugle kasztanki.

Pochyla się głowa Komendanta nad papierem, śmieje się cichutko ze szczęścia i drobnymi, ciągle oszczędnymi literami pisze:

Wrzesień 1935 roku.

Na ćwiczeniach pod Ozorkowem. Naczelny Wódz rozmawia z żołnierzami 28 pułku Strzelców Kaniowskich.

„Kochany Śmigły! kiwam mu głową na znak zgody i zostaje przy kolumnie”.

Przygląda się Komendant chwilę literom i po chwili pisze tak dalej: „Z pamięci wyskakuje mi nagle Kraków i salka wykładowa w „Strzelcu”. Pamiętam, gdy, zwariowany, czytając ciągle o wojnie japońskiej, wykładał swym uczniom sławny nocny atak 10 dywizji na „wzgórze o dwóch rogach” jeden z bohaterkich czynów japońskich, który wzbudził mój zachwyt. Zawsze przy tym wykładał, jako przykład rozumnej karność, przedstawiałem wypadek z Marszałkiem Nodzu, dowódcą armii, do której należała 10 dywizja”.

„Marszałek Nodzu zaniepokojony strzałami, wpadł do wsi, przez którą maszerowali Japończycy i szły kule rosyjskie. Chciał być bliżej wypadków. I tam dowódca dywizji, po złożeniu raportu, zażądał, żeby Marszałek się usunął, bo „odkąd to dowódca armii ma być w linii ognia?”. Nodzu usłuchał. Mówiłem o tym wypadku zawsze wskazując, że Wódz musi uszanować nie tylko granice swoich obowiązków, ale i praw swoich podkomendnych”.

Zamyślił się Komendant i dopisał ze wzruszeniem:

„Teraz mój uczeń — Śmigły — przywołał mnie do porządku”.

Marsz. Śmigły-Rydz mówi

Polska współczesna nie ma drogi ustanej różami. Wszędzie czyha zamach, podstęp i bez wojny toczy się walka, wysuwa się bezczelne żądanie cudzej własności. Więc, Koledzy, jestem głęboko przekonany, że niema nikogo wśród Was, ktoby pragnął, aby kiedyś, gdy historia będzie mówić o naszej pracy i naszym pokoleniu, sąd ten wypadł w sposób następujący: Marszałek Piłsudski, człowiek genialny, wielki, wyjątkowy, opatrnościowy, a uczniowie Jego nie umieli zrozumieć Jego wielkości, nie umieli zrozumieć swej roli, uczniowie Jego byli niegodnymi podwładnymi wielkiego Wodza. Dla nas nie ma róż, ale za to jest świadomość współpracy w wielkiej epoce budowy Państwa, jest świadomość wielkiego trudu, jest świadomość współdziałania w tem z wielkim opatrnościowym Mężem Polskim.

Z przemówienia do Legionistów.

Wilno musi być moje - marzy Komendant

Wilno pod opieką Śmigłego

„Z Warszawy zobaczyć już nam pilno
To nasze kochane, stare Wilno,
To nasze kochane, stare Wilno...“
W Magdeburgu, w niemieckim więzieniu
codziennie myśli Komendant o Wilnie, do
Wilna tęskni.

„Wszystko piękno w duszy Komendanta
przez Wilno jest wypieszczone. Tu usłyszał
pierwsze słowa miłości, tu pierwsze słowa
mądrości...“

W tym jednym z najpiękniejszych miast
w świecie.

Biegają ku Wilnu pieszczotli-
we Komendanta myśli.

Później, po roku, gdy chodził po pokojach
Belwedera, duchy, co po nich krąży, nie prze-
szkadzają. Wtenczas marzy:

— Wilno zdobyć! Wilno musi być moje!
Z nicości należy wydobyć siłę. Zwykła
to rzecz w ciągu całego życia, dla rewolu-
cjonisty, a później Wodza Naczelnego i Na-
czelnika Państwa Józefa Piłsudskiego.

Z nicości wydobyć siłę. Po wyjściu Niem-
ców i Moskali z Polski, pozostały polamane
plochy, zawieszane co ocalały z pożarów chaty,
tyfus, zrujnowane fabryki, nędza i niewie-
rzący w spełnioną nareszcie wolność
naród.

Niema ani dział ani broni, ani mundurów,
ani butów. Zewsząd zaś, jak powiedziałem,
po polską ziemię wyciągają już drapieżne
ręce. Oslonić ją może tylko siła.

Pierwsza zima naszej wolności jest ni-
czym innym, jak tworzeniem siły, zbiera-
niem wojska, zbieraniem ochotników — re-
krutów, którzy w ogniu wojny staną się
wojskiem.

Do Wilna prowadzą drgi: przez Grodno
najbliższa, przez Lidę dalsza wzdłuż toru
kolejowego.

Ponad 1.000 km. od frontu do Wilna.

Wiosna, błoto na drogach i mosty po-
psute. A tu szosy do Wilna przecież niema.

Sto km. — daleka to droga, jak na jeden
skok, to za front czerwonych — Wilno musi
być moje! — o niczym innym już nie my-
śli Komendant.

Szałeństwo, mon ami! — mówi przyjaciel
Komendanta, generał francuski, co zęby
zjadł na wojnach, szałeństwo!

— No tak, szałeństwo. Ale czyż życie Jó-
zefa Piłsudskiego — myśli Komendant nie
jest jednym pasmem takich szałeństw? Stu-
dent medycyny, katorżnik, wódz Legionów,
więzień Magdeburga, Naczelny Wódz i Na-
czelnik Państwa. — Wilno musi być moje.

Gdzie jesteście, o moje Legiony! Moi
chłopcy, przyjaciele! — płacze dusza Ko-
mendanta w noc samotną. Wróg was roz-
proszył po więzieniach i dalekich frontach.
Lecz nie to. Wy, co życie zachowaliście,
stajecie do szeregu na krzyk powstającej
Ojczyzny „do broni“!

— Pierwsza dywizja legionowa. Tu was
się najwięcej zebrało, starych kamratów,
co ze mną wiele dróg w bojach przeszli-
ście. Wy ze mną pójdziecie „najlepsze“
moje wojsko, odbierać miasto miłe.

— Pójdą ze mną „najlepsi“ wodzo-
wie, legionieści, Śmigły, dowódca piecho-
ty. Śmigły zawsze spokojny. Belina
jajdę poprowadzi. Drogę będzie odbie-
rać.

100 km! Wilno musi być moje.

Wilno, lioiec 1919 r.

Na uroczystości wręczenia przez Naczel-
nego Wodza sztandaru 1 pułkowi piecho-
ty Legionów, najstarszemu pułkowi Rzecz-
ypospolitej, którego pierwszym dowód-
cą był major Śmigły.

16 kwietnia, w Wielką Środę, wszystko
rusza na północ.

„Pogwarka idzie wśród wiary. Komen-
dant nasz Wilno kocha. Na Wielkanoc Wilno
w prezencie mu damy. Prezent wspania-
ły.“

Śmigły i wnet też wyrusza. Krok.
2.500 ludzi walecznych zadudni za nim po
deskach mostu.

Naczelny Wódz mówi:

„Musimy być państwem silnym, potężnym. Musimy
nadrobić to, co zostało zaniedbane w ciągu długich
lat niewoli...“

Maj 1936 r. Katowice.

Batalion za batalionem, szwadron za
szwadronem do Wilna pospieszają. Są już
tak daleko, że nie dochodzi do nich głos
boju o Lidę.

Znow myśli Komendant o starych przy-
jaciolach.

— Chłopcy, wy, co w dalekich
grobach leżycie, słuchajcie, oto wasze
marzenia się spełniają. Wasz Komendant
jest Wodzem Polski. bądźcie z nim, niech
duch wasz towarzyszy moim żołnierzom.
Dajcie mi Wilno na Święto Wielkiejnocy.

Nadchodzi wieczorem „rozpacziwe“ wie-
domości od Śmigłego o zły drodze, o stani-
nie jego nieszczęsnej piechoty o ugrzęzłych
taborach, głodnych koniach i ludziach, o
tym, że wstrzymuje swój marsz.

— Dobrze zrobił — myśli Komendant. —
Tak samo postanowiłem. Najpierw trzeba
wziąć Lidę. Niech Belina i Śmigły zaczeka-
ją.

Jestem przez nieprzyjaciela zatrzymany
— rozważa Komendant. — Czy na długo?
O przyjaciele moi, w dalekich
drogach leżący...
W Wielką Sobotę nocą parszają konie
na trakcie z Sołeczniak. — Zdrowi zdrowi
poklepują je jeźdźcy. Ludzie idą z Wilna.

— Dla Boga, to nasi. Nasi! — powtarza-
ją ze łzami. Daleko do Wilna, pytają jeźdź-
cy.

— Ot zaraz za górka.
Tętent koni na bruku. Huk strzałów. Bu-
dzi się miasto. Co to jest? Dlaczego?
Polacy w mieście! — otwierają się okna.
Słychać radosny krzyk.

— Polacy w mieście! — na trwożę gra
w koszarach rozpaczliwie jakaś trąbka.

— Polacy!

— Nasi!

— Polacy!

— Nasi, nasi!!!

Naciera. Belina. O godzinie 5-tej zajął
dworzec.

Dowiaduje się Śmigły, że nasza
jazda już jest w mieście. Rusza zresztą z
tego wojska, jej na odsiecz. Przez ten dzień
— jest pierwszy dzień Wielkiej Nocy — nie-
ma większego boju. Ogląda Śmigły
miłe Wilno. Widzi je oczyma Mickiewicza i
Komendanta, więc uznać je musi za „jedno
z najpiękniejszych miast w świecie“.

Ale nie czas na zachwyty. Narazie trze-
ba walczyć.

O godz. piątej rano rozpoczyna natarcie.
O godz. 16-tej Śmigły wypiera z
miasta nieprzyjaciela, który bojąc się osa-
dzenia wymyka.

Wilno miłe jest nasze! Prezent wspania-
ły na Wielkanoc. Chrystus w ten dzień
Zmartwychwstał i Wilno też z nędzy obce-
go jarzma się wydarło.

Zdobyczym pociągami wjeżdża Komen-
dant Piłsudski na dworzec do zdobytego
Wilna. Huczą trąby „Jeszcze Pol-
ska nie zginęła“. Wita Komen-
danta Śmigły raportem. I słów nie
potrzeba. Drży twarz Komen-

Śmigły zdobywa Dyneburg

Po upadku Rosji jesienią 1919 r. państwa
bałtyckie ogłosiły swoją niepodległość. Je-
dnak w Rosji zmienili się tylko władcy, nie
więcej; białego cara zastąpili czerwoni ca-
rowie — bolszewicy. Ci runęli z wojskiem
na te małe ludy, żeby je zgnieść i zdusić,
słabe zaś ich pułki wrzucić do morza.

Co ma wtedy czynić Łotwa? Cały naród
liczy ledwie trochę ponad milion ludzi. Nie-
wiele. Wojsko też niewielkie. Gdzie szukać
pomocy? Najbliższy jest Polska, polskie od-
działy stoją nad Dźwiną, przed Dynebur-
giem.

W połowie października 1919 r. jedzie do
Polski poselstwo łotewskie i błaga:

— Ratujcie nas. Wy jedni możecie nam
pomóc. Nikt inny na świecie. Jesteśmy ma-
łym narodem, lecz pragniemy żyć wolni.
„Odbierzcie wrogowi i... dajcie przyjacie-
lowi“ mówi nasze przysłowie.

Naczelnik Państwa i Naczelny Wódz Pol-
ski, Marszałek Piłsudski, pomyślał:

— Lepiej, żeby Polska w starej swojej
inflanckiej ziemi miała wiernych przyja-
ciół.

Nie żąda od Łotyszów niczego wzamian
za pomoc. Polacy krwi swej nie
sprzedają. Darować mogą. Już nie raz
i nie dwa bili się za wolność obcych naro-
dów. Na swych sztandarach pisali: „Za na-
szą wolność i waszą“. — Na wodza wypra-
wy mianuje gen. Rydza - Śmigłego.

Jest koniec grudnia. Mrozy coraz to
większe. A śniegi takie wielkie, że się wy-
równały z dachami chat.

Zbiera Śmigły z nędznych kwater, pel-
nych tyfusu i innych chorób, swe dywizje.
Z ust do ust idzie pogwarka między żołnie-
rzami: idziemy naprzód! I są pełni ochoty,
choć mróz nie żartuje, a są marnie odziani.
Dokąd to idziemy? — chyba na północ. Chy-
ba jakieś sadyby ludzkie zdobywać. Bolsze-
wicy siedzą teraz we wsiach i miastach. Je-
żeli taka moc wojska się zbiera, jeżeli sam
Śmigły nad nim, to nie o wioskę tu, kole-
dzy, chodzi. Na wioskę uderza kompania.
na miasteczko batalion, lecz gdy sam Śmi-
gły uderza, — to chyba na wielkie mia-
sto.

Więc na Dyneburg. 100.000 ludzi w nim
mieszka. Większego miasta nie masz tu

d a n t a ze wzruszenia. I drżą w parze
wszystkich — „najlepszych“ — uc-
niów i oficerów. „najlepszego“ woj-
ska. Rozwiera się szyk kompanii honoro-
wej.

Wódz Naczelny konno wjeżdża do Wil-
na. Za nim jedzie Śmigły, obok, przed
Komendantem i za nim, szwoleżerowie, u-
łani. Witają go słodkie pieśni dzieci, trwo-
żne oczy matek, łzy i wzruszenie. A on wje-
żdża z takim uczuciem, jak do innego zdo-
bytego miasta nigdy już wjeżdżać nie bę-
dzie.

Wilno przyjmuje go w swoim bezgrani-
cznym ubóstwie i bezgranicznej miłości.
Ludzie śmieją się, płaczą, rzucają kwiaty.
Gdyby mogli, rzuciliby serca pod kopyta
końskie. Złożył egzamin.

Złożył egzamin uczniowie. Uczył ich Ko-
mendant jak mają kochać Wilno, Jego mia-
sto, miasto Wodza, najpiękniejsze w świe-
cie.

Odejżdża Wódz Naczelny, pełen radości
z Wilna. Ze wzruszeniem pisze rozkaz po-
chwalny.

„Żołnierze!

W niespełna dwa tygodnie męstwem
swym i dzielnością zmieniliście stosunki na
wschodzie Polski. W niespełna dwa tygo-
dnie przetruciliście zagrażający nam front
o dobrych kilkadziesiąt kilometrów na-
przód.

Wróg pobity pierzcha na wszystkie
strony.

W imieniu Ojczyzny, dziękuję Wam za
Waszą pracę — każdy z Was może być du-
mny, że brał udział w kampanii wileńskiej.
Szczególnie też dziękuję — gene-
ralowi Rydzowi - Śmigłemu, któ-
ry mimo wielkich przeszkód, doprowadził
na czas dywizję do Wilna i wygwał wroga
ze stolicy...“

Tu zatrzymał pióro Komendant. Wilno
jest stolicą. Czego? Prawda, wielkiego Księ-
stwa Litewskiego. O wielkości dla Wilna
marzy Komendant.

Pozostaje w Wilnie Śmigły i, jak zwy-
czaj dobry Wodźowi karze, rozgląda się na
wszystkie strony, rozpoznaje i rozważa.

Boj o Wilno jest zakończony.

Śmigły pisze do Wodza Naczelnego list.
„Sądzę, że zrobiłem co mogłem zrobić.
Plan nieprzyjaciela był dobry, ale wyko-
nanie zawiodło. Atak z północy spóźnił się
o jeden dzień.

„Różnice w czasie pozwoliły mi rozbić
po jednemu przeciwników. Szybko się upo-
rałem z każdym i przerzuciłem siły na na-
stępne. To był mój rachunek. „Nie mog-
łem jednak dobrze wykorzystać zwycię-
stwa, nie wystarczyło czasu, musiałem za-
raz swe siły wycofywać, żeby walczyć gdzie
indziej.“

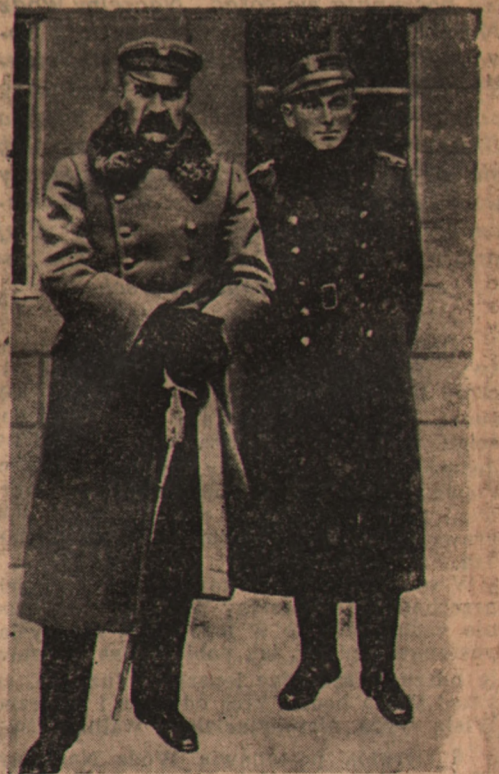
„Żołnierze zmęczeni się ogromnie mar-
szami i bitwami...“

Taki jest w krótkich słowach meldunek
generała Śmigłego o utrzymanie miłego
Wilna.

nigdzie w pobliżu.

Poszeptuje wiara: idziemy na Dyneburg!
A sam generał cieszy się jak dziecko z
wyprawy.

— Dowodziłem dotąd wojskiem polskim
i zwycięstwo szło ze mną, mówi do siebie.

W zdobytym Dyneburgu.

Styczeń 1920 r. Naczelny Wódz z gene-
rałem Śmigłym-Rydzem w czasie wypra-
wy na Łotwę.

jadąc saniami poprzez olbrzymie śniegi, zo-
baczymy, jak to będzie, gdy innym, łotew-
skim dowodzący poczną. Jak to sobie z nim
dam radę? Jak to będzie z takim wojskiem,
dla mnie nowym. Państwo dla niego zdo-

(Ciąg dalszy ze strony 3-ciej).

bywać. Trzeba mi działać z wielkim rozmachem, niech zobaczą, jak Polacy biją. Któż jeszcze przed rokiem mógł marzyć w Polsce, że zimą z 1919 r. na 1920 rok bagnety Legionów oswabdzają będą inne narody?

Drogi zawiązywane głębokimi śniegami. Je dnu dzień odwilży je zleżał. Przemokły buclury żołnierskie. Wsiedle spalone częściowo, to co zostały, małe i brudne. A tu mróz wyłazł z pod ziemi, nadciąga z północy, ku której idzie Śmigły.

W drugi dzień Bożego Narodzenia schodzą z kwater zimowych pułki pierwszej dywizji legionowej. Sąna węzłem dwójkami

„Żołnierze!

„Macie uderzyć na wroga, którego od tyłu miesiąc stale bijecie. Jestem pewny, że odniesiecie nowe zwycięstwo...
„... Wiemy, że nie zawiedziecie zaufania Wodza Naczelnego, lecz, powiększając sławę swych dywizji i pułków, pójdziecie nieodparcie naprzód.
„Dywizje legionowe mogą tylko zwyciężać!
„Czeka nas uznanie Wodza Naczelnego i wdzięczność całej armii polskiej.
„Więc naprzód!”

Popatrzyli legionieści na siebie. Młode gęby a stare wiarusy. Od Wielkiej Nocy przecież ciągle idą naprzód.

Śnieg skrzypi pod nogami, a oni gadają do siebie.

— Te, slyszales dobrze, co Śmigły mówi — naprzód!

— Ano naprzód. Z tego widać, że trzeba dobrze napchać brzuchy, później nie będzie kiedy.

— Więc naprzód!

Zahuczały działa.

Jeszcze nie zdążył nadejść zmiotych krótkiego dnia zimowego, a już miasto Dynburg, położone w szerokim zakolu rzeki, było w ręku Śmigłego.

Dzień był krótki, lecz bój gorący. Nie oddali Rosjanie Dynburga za darmo. Żołnierz nasz uderzał bagnetem i wyparł ich

w koleinach. Przechodzą zamrażające bagna, łąki, Wicher i mróz 25 stopni. Połowa żołnierzy i prawie wszyscy oficerowie odnarażają twarze. Uszy przyklejają się same do okopów helmu, do żelaza. Szczęśliwy ten, kto miał wielkie trzewiki i mógł w nie napchać szmat i słomy.

Naprzód, naprzód! Pod kołami dział nie dudni ziemia, zasypana śniegiem, i nie drży pod krokami piechoty. Cicho po śniegu, jak widma, w dzień i noc suną Legiony. Na północy po zwycięstwo! tam, gdzie każe Śmigły. Żołnierze topią sadło i smarują nim twarze, nosy i uszy przed mrozem. Przed frontem kompanii i baterji odczytują rozkaz dowódcy wyprawy, generała Śmigłego. Wódz mówi:

kolejno z twierdzy, z dworca, z wąskich ulic starego miasta. Nieprzyjacieli broni Dynburga „do ostatniej chwili, mimo rozpaczliwego położenia”, lecz nie wytrzymał zwycięskiego naporu I pułku piechoty Legionów. Ale dzień ich zguby już ustalony przez przeznaczenie. Śmigły jest z tych, którzy nie zatrzymują się w pół drogi i nie porzucają raz upatrzonej zwierzyny. Jest zawziętym myśliwym.

10 stycznia, Śmigły osadza, że bolszewicy są już wykończeni. Ludzie walczący pod przymusem mają pojedyncze siły tak, jak je ma koń czy wół. To jest siły, które się kończą, gdy już bat nie działa.

Żołnierze Śmigłego mają siły potrójne.

Pierwszą siłą jest ich Wódz, który twardo mówi: „Więc naprzód!” Druga si-

ła, to ich własna moc ludzka, trzecia — też własna, ta, którą człowiek z siebie uporem wydać może. Jest to siła żołnierza walczącego o honor czyli o najlepsze wykonanie swego obowiązku.

Bardziej na północy walczący Łotysze idą ramię w ramię z nami, lecz wreszcie zahaczyli się o jakieś miasto i drepcą na miejscu. Widząc zaś, jak polski Wódz wydiera w rozgwarze bitew zwycięstwo w rękę losu, wywalczą je swoją wolą, oddają mu resztę swych wojsk na froncie rosyjskim do rozporządzenia. Prowadź je, mówią.

Naprzód Legiony.

W Dyneburgu z wycieczką zimy i Rosjan, wódz Polski gen. Rydz-Śmigły, przyjmuje defiladę swoich oddziałów. Łotysze poubierali się we fraki i lakierki i mowy mają do Śmigłego „oswobodziciela”. A tu znów zaskoczył mróz 30 stopniowy. W ten mróz idzie kamienną jezdnią nasza piechota. Mocno tętni bruk, bo w nowych już idzie trzewikach. Połowa żołnierzy ma jeszcze niezagojone z odmrożenia palce u nóg i rąk, lecz nic to. Za piechotą wali artyleria. Koła 72 dział dudnią w ten mróz, jakby ich 1000 szło. Patrzy się i dziwiał, Łotysze temu walczącemu wojsku, co tak wiele zdziałalo, walcząc z wrogiem i mrozem, żeby zasłużyć na uznanie Swego Naczelnego Wodza. A wielu prą tym nawet życia nie pożalowało i ponad sto grobów żołnierskich pozostało w tej ziemi, jako pomnik naszej chwały. Lecz jeszcze bardziej dziwią się Łotysze młodemu wodzowi, którego woła i pragnienie zwycięstwa przeniknęły serca legionistów i sprawiły, że oręż Polski ustalił wschodnie granice ich ojczyzny.

Uczcili go też jak umieli.

Prosił go, żeby przyjął ich krzyż, co jest jak nasz „Virtuti Militari”, a nazywa się „Lataspessis”, co znaczy „pogromca niezdązwiedzia”.

Pogrom bolszewików

Do wielkiej bitwy o los Polski, jej życie lub też śmierć, przygotowuje siebie i swoje wojsko Wódz Naczelnny. Przez miesiąc już dywizje polskie uchodzą przed nieprzyjacielem. Są poszarpane, znużone, lecz całe. Duch w nich nie zagasi, a duch, chęć do walki, daje ostateczne zwycięstwo.

Sierpień 1920 r.

Polacy uderzyli z nad Wieprza. Rosjanie poczynają się cofać. Naczelnny Wódz Marszałek Józef Piłsudski, wydaje dowódcy 2-iej armji, generałowi Śmigłemu-Rydzowi rozkaz: „2-ga armja — wycieczony pościg w kierunku północnym dla zajęcia Białegostoku i zaatakowania cofających się kolumn nieprzyjacielskich ze strony wschodniej”. I tak się stało jak Naczelnny Wódz rozkazał dowódcy 2-iej armji — kolumny nieprzyjacielskie zostały zaatakowane od wschodu.

Nieprzyjacieli jest pewien ostatecznego zwycięstwa. Głosi je w gazetach i telegraficznie o klęsce Polaków zawiadamia cały świat. Nie przerywa też ani na godzinę pościgu. Zmęczony żołnierz, który zaśnie na drodze, może być pewny, że obudzi się w niewoli, albo też na drugim świecie. Czerwoni zajęli już niemal połowę Polski, boć prawym swym skrzydłem do Wisły docho-

dzi. W samotności, po pokojach belwederskich przechadza się Naczelnny Wódz. Długo w noc nie gaśnie światło w jego izbie. Rozmyśla, postanawia plany, jak pobić wroga, to znów je odrzuca, szukając lepszych. Już wie, że przed Wisłą będzie kres odwrotu i że przed Wisłą wyda nieprzyjacielowi walną bitwę.

6 sierpnia postanawia Wódz Naczelnny, gdzie, w którym miejscu — stoczyć bitwę, gdzie i kto ją rozpocznie, komu, gdzie dowództwo powierzyć, gdzie, w jakim miejscu, jakie dywizje rzuci.

Tam, gdzie jest najwęższe miejsce boju, pójdzie nie kto inny, a Śmigły. Los bitwy zależy od wysiłku, męstwa żołnierza, szybkości jego nóg.

Nikt inny nie umie tak szybko przebywać dalekiej drogi, jak Śmigły.

Na czym ma polegać praca Śmigłego? Na najtrudniejszym i najzaszczytniejszym miejscu pewnego pomocnika ustawia Wódz Naczelnny.

Jakże to wielka chwala dla Śmigłego.

Już Polacy przekroczyli Bug. Już Śmigły daleko odszedł od trójkąta Lubartów — Krasnystaw — Kraśnik, którego załoga osłoniła „grupę uderzeniową”, gdy ta się zbierała do napadu. Nie może się więc generał zajmować tą załogą nadal. Patrzy na północ. Na północy ma walczący Między nim, „zachodzącym ramieniem” Naczelnego Wodza, i granicą, wschodnio-pruską znajdują się ogromne siły rosyjskie. Już są skłębione, pomieszane, lecz jeszcze groźne liczbą: część 16 i całe: trzecia, 15 i 4 armie czerwone. Na samym zaś północnym skrzydle, korpus jazdy rosyjskiej. Te wszystkie wojska wiedzą,

drą się Polacy.

Dlatego z nią będzie szedł „sam Śmigły”.

Jak śnieg pod gorącym słońcem, tak topnieją wojska czerwone pod naszym uderzeniem.

Już Polacy przekroczyli Bug. Już Śmigły daleko odszedł od trójkąta Lubartów — Krasnystaw — Kraśnik, którego załoga osłoniła „grupę uderzeniową”, gdy ta się zbierała do napadu. Nie może się więc generał zajmować tą załogą nadal. Patrzy na północ. Na północy ma walczący Między nim, „zachodzącym ramieniem” Naczelnego Wodza, i granicą, wschodnio-pruską znajdują się ogromne siły rosyjskie. Już są skłębione, pomieszane, lecz jeszcze groźne liczbą: część 16 i całe: trzecia, 15 i 4 armie czerwone. Na samym zaś północnym skrzydle, korpus jazdy rosyjskiej. Te wszystkie wojska wiedzą,

O Marszałku Śmigłym

Przemówienie radiowe płk. Koca

Warszawa 17. 3. (PAT). Dnia 17 marca 1936 r. w przeddzień imienin Marszałka Polski Śmigłego Rydza, płk. Adam Koc wygłosił przez radio następujące przemówienie:

W dniu jutrzejszym, dnia 18 marca Pan Marszałek Polski Edward Śmigły-Rydz obchodzi dzień swojego patrona. Dzień Imienin jest dniem najbardziej własnym każdego człowieka, jest czymś najbardziej osobistym, — w dniu tym jakgdyby rozwierały się wrota odcosobnienia poza którymi przez rok cały żyje człowiek w kręgu swoich prac, trosk i odpowiedzialności. Jest to dzień, w którym można zrzucić pancerz formy i hierarchii, jest to dzień dyspensy dla serca i uczucia, które mogą i mają prawo dać przyzwolenie serdecznego obcowania z bliskimi i drogimi nam.

Dlatego też czuję wyraźnie do prawo mówienia o Marszałku Śmigłym. Jest to dyspensja, którą mają sobie dana wszystkie żołnierskie serca i wszyscy ci, którzy zetknęli się bliżej z tym człowiekiem. Znać go dziś, jako tego, który stoi na czele wojska i kieruje wielkimi sprawami obrony Rzeczypospoli-

tej, który głęboko wsluchany jest w rytm życia polskiego i odzywa się jak głos naszego sumienia, głośno i po imieniu nazywając to, do czego brakłoby nam często odwagi, nam — społeczeństwu — pracującemu ciężko przy swoich warsztatach pracy zawodowej czy społecznej. On jednak musi mieć odwagę. Jest to jego troska i odpowiedzialność olbrzymia. Z jego pozycji, na której się znajduje — sprawy i potrzeby Polski widać szerszej i głębiej, niż niejdemu z nas z pozoru się wydaje. Horyzonty tam są dalsze — tam widać lepiej, dokładniej — tam widać jasno sprawy i potrzeb polskich całokształt wielki i tak skomplikowany. Tam brzemie odpowiedzialności olbrzymim ciężarem kładzie się na barki i powoduje rozstrzygnięcia ściśle z prawdą życia polskiego związane. Tam wykuwa się obręcz stalowa zwierająca i zespalaająca wszystkie wysiłki, kierowane ku wzmoczeniu mocy polskiej.

Kim jest ten człowiek, dźwigający aż tak wiele? Jest przede wszystkim żołnierzem. Jest z wycięskim dowódcą, który ku niepodległej Polsce szedł od zarania młodzień-

że zamyka się za nimi żelazny pierścień armii polskiej. Nie wiedzą tylko, że będzie on podwójny. Ogarnięci przerażeniem, pomieszawszy dywizje pułki i bataliony — czerwoni uciekają.

Wódz Naczelnny nakazuje Śmigłemu ścisnąć ich po osi Międzyrzecz — Białystok. Daje mu do tej pracy drugą armię, trzy dywizje piechoty i brygadę jazdy.

Naprzód Śmigły,

Śmigły nakazuje brać podwoje i pchać się naprzód. Praca żołnierzy jest wielka, lecz zapłata będzie olbrzymia.

Coraz bardziej zwręza się korytarz, między granicą Prus Wschodnich, a „prawym”, zachodzącym „ramieniem” Naczelnego Wodza, to jest drugą armią Śmigłego, przez który to korytarz nieprzyjacieli usiłuje się wymknąć.

Próby rosyjskie zaczynania pościgu „nacierających ze wściekłością” armii polskich nie udają się. Co męniejsze dywizje czerwone walczą zaciekle, chcąc się wydostać z matni, lecz przedostawszy się przez jeden zaciskający ich pierścień wojsk polskich, wpadały na drugi — zapórę, postawioną przez drugą armię.

Pozostaje już tylko wąski korytarzyk, którym na północny wschód pragnie się przedostać 4 armia sowiecka, co wraz z 3 korpusem konnym męźnie przebiła się już raz przez oddziały polskie. Posuwa się ta armia na Osowiec i Grajewo. Wódz Naczelnny nakazuje Śmigłemu ruszyć w tym kierunku. Ubezpieczając się od wschodu i pomknąć na zachód. Dotrzeć do granicy Prus Wschodnich.

Zakrecają na miejscu dywizje drugiej armii. Ale ten marsz okazuje się już niepożądany. Czwartą armia sowiecka oraz konny korpus ostatniej rozpaczy widząc drogę zamkniętą do ojczyzny, przeszli do Prus Wschodnich.

Pościg Śmigłego i praca jego armii jest więc zakończona.

czych lat, ofiarny, bezkompromisowy i wymagający dla siebie, otoczony miłością i szacunkiem podkomendnych. Dowódca świetny, którego talent i męstwo prowadziły ku zwycięstwu. Żołnierz niezłomny Marszałek Piłsudskiego — służył mu wiernie, z oddaniem bezgranicznym i miłością, bowiem sprawy polskiej serce widział w Marszałku Piłsudskim i jej realizację. Jest artystą serce ma czułe i gorące, jest prosty i bezpośredni. Jest a rezydentem, — a w tym, co czynił, nie ma niczego, co by wynikało z osobistych jego upodobań. Żołnierskość jego jest jak zakon miłości Ojczyzny. Dla tego kochają go żołnierze, dlatego jest tak bliski ludowi, dlatego starszeństwo jego jest głębokim fundamentem najistotniejszego naszego odczuwania.

Oto wszyscy wiemy: myśl jego jest obręcz miłości i troski o Polskę. Oto dlaczego jest Marszałek Śmigły tak bliski nam, oto w dniu jego patrona towarzyszą mu nasze najbardziej serdeczne i szczere życzenia, by także w swym osobistym ludzkim szczęściu, tak nierozdzielnie zespolonym ze szczęściem i pomyślnością naszego kraju zyskiwał stale coraz nowe, coraz większe osiągnięcia i zwycięstwa. By stał jasno i wyraźnie świecił nad nim szczęśliwa gwiazda powodzeń, nieodłączna towarzysząca jego życia w wojnie i pokoju: DLA ROZWOJU, POTĘGI I PRZYSZŁOŚCI RZECZYPOSPOLITEJ

Herbaty Kozakowskiego — rokosz znawców!

Wydawnictwo nasze składa hołd Wodzowi Narodu i melduje swe usługi. Z okazji Imienin Marszałka Polski Śmigłego Rydza wystaliśmy depezę tej treści:

Marszałek Edward Śmigły Rydz — Warszawa Dostojaemu Solenizantowi i Wodzowi Narodu składamy w dniu Imienin wyrazy głębokiej czci i hołdu, meldując swe usługi i całkowite oddanie w pracy nad dobrobytem i podziarnictwem Polski wszytkim „Dzień Pomorza”.

Czy wybuchnie strajk na Śląsku?

Ostrzeżenie pod adresem aranżerów strajku

(z) Katowice 17. 3. (tel. wł.) Zupełnie niespodziewanie, sytuacja w przemyśle węglowym na Śląsku uległa znacznemu zaostrzeniu.

W Katowicach odbyło się wczoraj posiedzenie małego kongresu, w skład którego wchodziły prezydium związków i po 10 delegatów z poszczególnych ugrupowań.

Zapadła uchwała, odrzucająca orzeczenie komisji arbitrażowej, ustalającej płace wózków i dzionkarzy w kopalniach węgla.

Należy nadmienić, że orzeczenie to w znacznym stopniu uwzględniało wysunięte uprzednio postulaty robotnicze. Płace wózków i dzionkarzy zostały poważnie podwyższone, co w konsekwencji obciążałoby przemysł węglowy kwotą ok. 1,5 mil. zł.

W dniu dzisiejszym o godz. 17 odbędzie się wielki kongres rad załogowych przy udziale ok. 400 delegatów, na którym ma zapadnąć uchwała proklamowania od jutra strajku powszechnego w górnictwie.

Jako główny postulat robotniczy wysunięto w czasie strajku — 6-godzinny dzień pracy.

W sferach miarodajnych liczą się z tym, że strajk wybuchnie, dlatego też zostały wydane zarządzenia, zapewniające normalne dostawy węgla na potrzeby rynku wewnętrznego.

Zarządzenia te, łącznie z wstrzymaniem eksportu węgla od północy dnia dzisiejszego, są jednocześnie ostrzeżeniem w stosunku do aranżerów strajku, że rząd uważa w obecnych warunkach strajk za niepożądany i szkodliwy.

Domaganie się zastosowania 6-godzinnego dnia pracy w momencie, gdy kwestia czasu pracy jest omawiana w izbach ustawodawczych — musi być uważane za pretekst do zaostrzenia sytuacji na rynku pracy.

Strajk tylko może zaszkodzić szerokim rzeszom górników

Oficjalny komunikat

Warszawa, 17. 3. (PAT.) Związki górników na Górnym Śląsku wysunęły na jesieni roku ubiegłego cztery postulaty, dotyczące unormowania warunków pracy, a mianowicie: 1) sprawę uregulowania zapłaty za urlop, ponieważ dotychczasowe warunki, ustalone umową, wygasły z dn. 1 stycznia br., 2) sprawę ustalenia płac wózków i robotników dniówkowych, 3) sprawę uregulowania sytuacji finansowej Spółki Brackiej oraz 4) sprawę skrócenia czasu pracy.

Czynnikami rządowe ustosunkowały się rzeczowo do wysuniętych postulatów, a dla wystąpienia wniosków zainteresowanych zarówno Pan Premier, jak i p. Minister Opieki Społecznej przyjmowali niejednokrotnie delegacje związków górników.

Pomimo poważnych trudności technicznych, wynikających z istoty wysuniętych postulatów na przestrzeni kilku miesięcy, udało się załatwić sprawę uregulowania zadań urlopowych w myśl postulatów związków.

Sprawa skrócenia czasu pracy została postawiona w płaszczyźnie pozytywnej przez wniesienie przez rząd ustawy do Sejmu, umożliwiającej skracanie czasu pracy. Ustawa ta, po przyjęciu przez Sejm, została przesłana do Senatu, gdzie znajduje się w końcowych debatach.

Niezmiernie ważna kwestia uregulowania spraw finansowych Spółki Brackiej wy-

maga uzgodnienia z przedstawicielami pracodawców. W każdym jednak razie honorowanie zobowiązań Spółki Brackiej odbywa się w rozmiarach dotychczasowych.

Przed dwoma dniami została wreszcie

załatwiona ostatnia z podniesionych przez robotników spraw, a mianowicie kwestia uregulowania zarobków wózków i robotników dniówkowych. Sprawa płac wózków i robotników dniówkowych została rozpatrzona i zdecydowana przez komisję rozjemczą przy udziale przedstawicieli robotników i pracodawców. Orzeczenie załatwiło przychylnie postulaty robotników, przyznając podwyżkę płac zarówno dla wózków, jak i dla robotników dniówkowych. Orzeczenia komisji przedstawiciele pracodawców nie podpisali, motywując swą odmowę nieuwzględnieniem przez orzeczenie postulatów związku pracodawców.

W tym stanie rzeczy proklamowanie przez związki górników strajku, nie znajdując żadnych podstaw faktycznych, powodować będzie dla górników stratę zarobków ponad pół miliona złotych dziennie, podczas gdy uwzględnienie wszystkich postulatów robotniczych w materii wózków i robotników dniówkowych, przyniosłoby,

w porównaniu do przyznanej podwyżki, powiększenie zarobków całej załogi o kwotę zaledwie paruset tysięcy zł. rocznie.

Obecnie zapowiadany przez górników strajk nie może oczywiście mieć żadnego związku ze sprawą skrócenia czasu pracy, gdyż w braku odpowiednich przepisów ustawowych, jakiegokolwiek zarządzenia rządu w materii skrócenia czasu pracy pozbawione byłyby podstaw prawnych.

Przy obserwowanym narastaniu poprawy koniunktury, wszelkie akcje zagrażające w sposób istotny spokojowi pracy, muszą odbić się w sposób ujemny na rozwoju koniunktury i zaszkodzić nie tylko całokształtowi życia gospodarczego, lecz w pierwszym rzędzie szerokim rzeszom robotników, dla których obserwowana poprawa oznacza możliwość znalezienia pracy po wielu miesiącach bezrobocia.

Wobec groźby strajku na Górnym Śląsku eksport węgla z Polski chwilowo wstrzymany

Statki węglowe w Gdyni wczoraj nie były załadowywane

Groźba strajku w naszym górnictwie węglowym na Górnym Śląsku spowodowała władze do wydania zarządzenia, wstrzymującego chwilowo eksport węgla z Polski.

Wiadomość o wstrzymaniu eksportu nadeszła do Gdyni dnia 16 bm. w godzinach wieczornych.

W związku z tym od godz. 12 w nocy załadunek węgla na statki zostały zawieszony aż do chwili wyjaśnienia się sytuacji.

Znajdujące się w porcie gdyńskim transporty węgla zostały czasowo zmagazynowane na terenach firm eksportowych. Wczoraj w ciągu dnia ruch na nabrzeżach węglowych całkowicie zamarł.

Dla Gdyni, w której koncentruje się gros przeładunku polskiego węgla eksportowego, szybkie wyjaśnienie sytuacji i pomyślna likwidacja zatargu na Śląsku, posiada najżywniejsze znaczenie, to też dalszych wiadomości oczekuje się tu z wielkim napięciem.

Preludium Chopina

upaja, porywa i zachwycia słuchaczy, przenosząc ich w krainę marzeń i wspomnień. Analogiczne wrażenie sprawia nowy, egzotyczny zapach perfum i wody kolońskiej Czang de Lacart.

Marszałek Śmigły-Rydz opuścił Warszawę

(ch) WARSZAWA, 17. 3. (tel. wł.) Dziś, po przyjęciu daru od ziemi brzeżańskiej, w postaci wierzchowca „Farysa”, wraz z pięknym rządem Marszałka Śmigły-Rydz opuścił Warszawę na krótki przeciąg czasu. P. Marszałek wróci do Warszawy w dniu 19 marca.

Życzenia Pomorza w dniu imienin Marszałka Śmigłego-Rydz Depesza P. Wojewody

W środę, dnia 17 bm. o godz. 13 zjawili się u Pana Wojewody Pomorskiego przedstawiciele duchowieństwa, prezydium Wojew. Federacji Związków Obrońców Ojczyzny, reprezentanci samorządu oraz sfer gospodarczych, społecznych, kobiecych i kulturalnych Pomorza, celem złożenia na ręce Pana Wojewody życzeń imiennych dla Naczelnego Wodza Marszałka Edwarda Śmigłego-Rydz.

Pan Wojewoda spełniając życzenia delegacji, wystosował w imieniu tychże i własnym depezę następującej treści:

Marszałek Edward Śmigły-Rydz Warszawa.

Spełniając prośbę przedstawicieli społeczeństwa Ziemi Pomorskiej, którzy na moje ręce złożyli w dniu dzisiejszym z okazji Twych, Panie Marszałku imienin, gorące wyrazy czci i oddania, składam Ci w jego i własnym imieniu życzenia osobistej pomyślności oraz zapewnienie, że Ziemia Pomorska świadoma swej roli i wierna Twoim wskazaniom, nie ustanie w ofiarnej pracy nad utrwalaniem sił Polski.

Władysław Raczkiewicz, Wojewoda Pomorski.

Swemu Niezlomnemu Wodzowi ryngraf w darze złoży bydgoska dywizja piechoty

Bydgoska dywizja piechoty, która walczyła pod dowództwem Marszałka Śmigłego-Rydz w czasie wojny bolszewickiej złoży w dniu 20 bm. swojemu wodzowi piękny dar w formie ryngrafu.

Ryngraf ten wykonany w srebrze w formie etui według projektu kpt. Milewicza przedstawia na zewnętrznej stronie wizerunek Matki Boskiej Ostrobramskiej w obramowaniu chorągwi pułkowych bydgoskiej dywizji oraz buław marszałkowskich. Odwrotna strona pokrywa przedstawia mapę Polski z oznaczeniem złotymi szlakami marszów oraz bitew toczonych i dowodzonych przez Marszałka Rydz - Śmigłego. Wewnątrz etui znajduje się karta ozdobiona Białym Orłem, zamykająca skrytkę, która zawiera rozwinięte szarfy o barwach Virtuti Militari, ziemię z pomnika Traugutta oraz z grobu Nieznanego Żołnierza. Dokoła tarczy u-

mieszczone są odznaki pułków i oddziałów, wchodzących w skład bydgoskiej dywizji. Na odwrotnej stronie ryngrafu umieszczono napis treści następującej:

„Swojemu niezłomnemu Wodzowi, led którego rozkazami bydgoska dywizja piechoty na historycznych szlakach bojowych Chrobrego i Batorego w okresie w jennych zmaganiach o utrwalenie niepodległości Rzeczypospolitej w roku 1920 pełniła wiernie swój obowiązek względem Narodu i Ojczyzny w dniu imienin — dowódcy i oddziały bydgoskiej dywizji piechoty”.

Ryngraf zawieszony jest na łańcuchu, zamkniętym herbem miasta Brzeżan.

Dar ten wręczy Marszałkowi Śmigłemu - Rydzowi w dniu 20 bm. na specjalnej audiencji delegacja w składzie dowódcy dywizji, dowódców pułków, delegatów oficerów rezerwy bydgoskiej dywizji oraz korpusu podoficerskiego.

Odnaczenia w dniu 19 marca

Warszawa, 17. 3. (PAT) Numer 64 „Monitora Polskiego” z dnia 19 marca zawierac będzie odnaczenia Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Krzyżem Niepodległości, oraz Medalem Niepodległości. W tymże numerze zamieszczone będą odnaczenia orderu „Polonia Restituta”, „Złotym, Srebrnym i Brązowym Krzyżem Zasługi” oraz „Krzyżem za Dzielność”.

Ignacy Paderewski poważnie chory

Zurych, 17. 3. (PAT) Ignacy Paderewski, który ostatnio koncertował na rzecz muzjum Kościuszkowskiego w Solmie, zachorował na influencję.

Stan jego zdrowia ze względu na podeszły wiek mistrza, liczącego 78 lat, budzi poważne obawy.

Proces „Słowa Pomorskiego” w Warszawie

(ch) Warszawa, 17. 3. (tel. wł.) Przed kilku miesiącami w „Słowie Pomorskim” ukazał się artykuł atakujący p. sen. M. Malinowskiego. Senator M. Malinowski oskarżył redaktora odpowiedzialnego „Słowa Pomorskiego” St. Dołackiego o zniesławienie.

Na wniosek obrony, do akt sprawy dołączono akty procesu przeciwko A. Niemojewskiemu, oskarżonemu przez tegoż sen. M. Malinowskiego również o zniesławienie.

Na dzień dzisiejszy wyznaczony został termin rozprawy. Proces się jednak nie odbył, z powodu nie stawienia się kilku świadków, m. in. płk. A. Koca i sen. Jaroszewiczowej.

12000 złotych na FON

Rada Powiatowa Powiatu Lubelskiego postanowiła uchwałą wszystkich swoich członków przekazać z funduszu Lubelskiego Powiatowego Związku Samorządowego kwotę 12.000 złotych na FON.

Urbi et orbi pobożności Ojciec św. w 1-sze święto wielkanocne

Citta del Vaticano, 17. 3. (PAT.) Donoszą urzędowo, że tym razem w Wielkim Tygodniu odprawione zostaną uroczyste Msze papieskie w kaplicy sykstyńskiej. W Wielki Czwartek celebrować Mszę św. będzie kardynał - dziekan świętego kolegium Granito di Belmonte, a w Wielki Piątek kardynał sekretarz stanu Pacelli. W pierwsze święto Wielkiejnocy Ojciec święty uda się na sedla gestatoria do bazyliki św. Piotra na uroczystą Mszę świętą, którą odprawi kardynał dziekan. Po tym prawdopodobnie papież udzieli błogosławieństwa „urbi et orbi” z zewnętrznej loży świątyni.

Litwa walczy z... polskimi nauczycielami

Znów jednego wydalono

Ryga, 17. 3. (PAT.) Z Kowna donoszą: „Dzień Polski” donosi o wydaleniu z Litwy inspektora polskiego gimnazjum w Poniewieżu p. F. Jelca, podkreślając jak wielką stratę przedstawia dla społeczeństwa polskiego na Litwie wyjazd tego wybitnego działacza społecznego, bezkompromisowego Polaka i świetnego pedagoga. P. F. Jelca był nauczycielem gimnazjum w Poniewieżu, od r. 1920 do 1936 i w ciągu ostatnich 10 lat pełnił obowiązki inspektora tego gimnazjum. Władze litewskie pozbawiły go obywatelstwa i prawa do pracy, zmuszając go do wyjazdu z Litwy.

Triumfalny wjazd Mussoliniego do stolicy Libii

Bengasi, 17. 3. (PAT). Mussolini rozpoczął poniedziałek od zwiedzenia sanktuarium poległych faszystów, po czym udał się do miejscowego Domu Faszy-

Wjazd Mussoliniego i jego świty do stolicy Libii we wtorek wieczorem ok. godz. 20 zamienił się w triumfalny ingres. Niezmierzone tłumy wyległy na

domów iluminowanych było w sposób pomysłowy. Uroczystości wjazdowe były transmitowane przez wszystkie radiostacje włoskie.

W środę Mussolini dokonał otwarcia targów trypolitańskich.

Mussolini otworzył targi trypolitańskie

Trypolis, 17. 3. (PAT). Dziś Mussolini dokonał tu otwarcia targów trypolitańskich. W czasie uroczystości nad terenem targów przelatywały eskadry samolotów w formacjach czwórkowych. Ze specjalnego miejsca Mussolini wygłosił przemówienie, w którym przypomniał, iż w okresie od 1926 r., tj. od ostatniego jego pobytu w Libii nastąpiły pełne chwale wydarzenia. Dyrektywy Rzymu były mądre i metodycznie

Po przybyciu do Libii Mussolini dokonał otwarcia pierwszej części wielkiej autostrady, która prowadzić będzie wzdłuż całego wybrzeża Libii.

stów, gdzie został powitany przez organizację młodzieży włoskiej i arabskiej. Następnie Mussolini szczegółowo zwiedził wspaniałą katedrę tutejszą.

Około południa szef rządu włoskiego w otoczeniu świty i dziennikarzy udał się w dalszą drogę, zatrzymując się za miastem w lasu eukaliptusowym w pobliżu grot Del Lete, głośnych z niezrównanych efektów akustycznych. Zwiedzono je na łodziach po czym Mussolini niespodziewanie zmienił trasę podróży i odwiedził lotnisko wojskowe w eBnina, w odległości 24 km. W drodze powrotnej w okolicy Ghemines Mussoliniemu złożyło hołd 200 ózn urzędników włoskich powincji Bengasi. Odtąd podróż kontynuowano wśród nieustannych manifestacji tłumów i ludności tubylczej, ustawionych wzdłuż autostrady.

Koło Suani Ticca delegaci arabscy wręczyli szefowi rządu włoskiego dary ludności w postaci worków cukru i ryżu. We wszystkich osadach arabskich, przez które przejeżdżał, Mussolini, duchowni muzułmanie witali go przemówieniami holdowniczymi.

Pod wieczór opuszczono terytorium Cyrenaiki i przekroczone granicę Sirty. O godzinie 20 orszak przybył do Arae Philenorum, gdzie dokładnie w połowie długości Littoraneo wzniesiono wspaniały łuk triumfalny. Mussolini wysiadł z samochodu i przeszedł pod łukiem pieszo, odbierając honory wojskowe batalionu libijskiego z orkiestrą. Na noc zatrzymano się w obozie, rozbitym na piaskach pustyni. Następnego dnia podjęto podróż i wśród nieustannych manifestacji ludności przebyto w bardzo pośpiesznym tempie przestrzeń 300 km., dzieląc ją łuk triumfalny od Trypolisu.

Czy wiecie że...

Do Instytutu Medycznego w Baltimore w Stanach Zjednoczonych uczęszcza pewien młody chińczyk, nazwiskiem I. Jest to niewątpliwie najkrótsze nazwisko na świecie.

Do miasta Hadina w Ameryce nadszedł list, wysłany 20 maja 1874 roku z fortu Mollburg w Baltimore. Stwierdzono, że list przeleżał przez pomyłkę w szafie archiwalnej wojskowej, obecnie został on doręczony siostrze wysyłającej, 84-letniej staruszce. Kopertę ze stemplami pocztowymi kupił za duże pieniądze pewien filatelista.

Herbata, znana na Dalekim Wschodzie od bardzo dawnych czasów, dociera po raz pierwszy do Europy w r. 1610. Przywożą ją okręty Holenderskiego Towarzystwa Wschodnich Indyj. Francja poznała herbatę w r. 1636, Rosja — w 1688, a Anglia w 1650 r. Pierwszą wzmiankę o herbatce w Polsce podaje Jędrzej Kitowicz, pisząc, że wprowadzono ją na dwór króla Jana III w r. 1680.

Pijawka może głodować cały rok. Przed tym jednak wypić musi krew równą jej wadze w 8-krotnej ilości, krew przetrawia 6 miesięcy, potem uzyskuje takie zapasy tłuszczu, że może, jak wspomnieliśmy, rok głodować.

O tym, że woda jest pożywna, świadczy to, że człowiek o samej wodzie może żyć 30 dni, koń 25, kot 20, pies 30 dni, a zółw bez pokarmu i bez wody dopiero po 2-3 latach umiera.

Mussolini w towarzystwie marszałka Balbo dokonuje przeglądu wojsk kolonialnych w Tobruk.

spotkanie i zapełniły ulice, wiodące do pałacu gubernatora generalnego, a w szóstki gmachy publiczne i większość

stosowane przez wszystkich gubernatorów, zwłaszcza w okresie gubernatorstwa marsz. Balbo.

W zamian za co

Niemcy chcą uznać nienaruszalność Belgii?

Berlin, 17. 3. (PAT) Według informacji prasy główne zasady memorandum rządu Rzeszy są następujące:

1) Niemcy uważają, że najlepszym sposobem zapewnienia pokoju nad Renem byłoby zagwarantowanie granicy niemiecko-francusko-belgijskiej drogą bezwzględnie wyrzeczenia się wojny przez wszystkich zainteresowanych i wystąpienia Anglii i Włoch w roli gwarantów. Niemcy przeciwnie są natomiast żądaniu Anglii w sprawie wzajemnego zagwarantowania jej nienaru-

szalności, jak również zawarcia pomiędzy sygnatariuszami przyszłego układu reńskiego paktów o wzajemnej pomocy.

2) Niemcy trwają na zasadniczym stanowisku, że sojusz francusko-sowiecki jest sprzeczny z ideą Lokarna. Występują jednak nie tyle przeciw samemu paktowi Paryż-Moskwa, ile przeciw protokołowi dodatkowemu, który przewiduje zobowiązanie wzajemnej pomocy. Niemcy są zdania, że utrzymanie tych postanowień równałoby się w praktyce żądaniu wyrzeczenia się przez

Niemcy w stu procentach agresji w stosunku do Francji, a pozostawiałyby jednocześnie własnemu uznaniu Francji decyzję, kiedy i w jaki sposób mogłaby ona wystąpić przeciw Niemcom na korzyść Z. S. R. R.

3) Jeżeli chodzi natomiast o inne układy o wzajemnej pomocy, rząd niemiecki byłby skłonny zgodzić się na ustalenie zakresu i rodzaju płynących z nich gwarancji w zależności od wchodzącego w grę paktu.

4) W związku z tym Niemcy uważają za rzecz decydującą, kto ma określać napastnika w wypadku t. zw. wyjątku od zasady nieagresji i żądają skutecznej gwarancji w tym kierunku, że decyzja w sprawie wyjątku zostanie usunięta z zakresu oceny stron, biorących udział w ewentualnym konflikcie. Niemcy nie precyzują tej sprawy dokładnie, czekając na wnioski innych uczestników rokowań.

5) W sprawie Belgii Niemcy proponują uznanie niezależności i integralności Belgii przez wszystkich kontrahentów, w zamian za co Belgia zobowiązałaby się do niepopierania wojskowego żadnego z gwarantów w razie konfliktu.

Zgon Austena Chamberlaina długoletniego ministra spraw zagr. Anglii

Londyn 17. 3. (PAT). Austen Chamberlain w ostatnich czasach nie opuszczał swej rezydencji z powodu lumbago. We wtorek czuł się znacznie lepiej, o godz. 18 wstał z łóżka i udał się do biblioteki, ale wkrótce zupełnie nieoczekiwanie nastąpił atak sercowy. Sędziwy mąż stanu zmarł po upływie kilku minut, nie odzyskawszy przytomności. Austen Chamberlain liczył 73 lata.

Sir Austen Chamberlain urodził się w roku 1863 jako najstarszy syn wybitnego polityka konserwatywnego Józefa Chamberlaina. Wybrany został do Izby Gmin w roku 1892 i w ciągu swej kariery politycznej zajmował szereg wybitnych stanowisk. W roku 1902 był ministrem poczty, dwukrotnie był kanclerzem skarbu — w roku 1903—1906 i w 1919—1921. W roku 1915—17 był ministrem do spraw Indii. W czasie wojny w roku 1918 był członkiem gabinetu wojennego. W latach 1921—22. jako lord tajnej pieczęci, był leaderem konserwat. w Izbie Gmin. Od listopada 1924 do czerwca 1929 zajmował stanowisko ministra spraw zagranicznych.

W rządzie narodowym przez pierwsze 3 miesiące, to zn. od sierpnia do października 1931 był pierwszym lordem admiralacji.

Chamberlain był jednym z czołowych polityków konserwatywnych i cieszył się, zwłaszcza w ostatnich latach, olbrzymim au-

torytetem, zwłaszcza jeśli chodzi o zagadnienie polityki zagranicznej. Był wielkim przyjacielem Francji. Synne jest jego powiedzenie: „Kocham Francję jak kobietę”.

Lloyd George, otrzymawszy wiadomość o zgonie Chamberlaina, powiedział: „Jestem przygnębiony. Austen Chamberlain był jednym z najuczciwszych i najbardziej prawych ludzi, jakich spotkałem w życiu”.

Kanclerz skarbu Neville Chamberlain na wiadomość o śmierci brata natychmiast opuścił Izbę Gmin.

Katastrofa na stokach Aconcaguy Tragiczny koniec wyprawy wysokopórskiej

Buenos Aires 17. 3. (PAT). Zorganizowana przez dziennik chilijski „El Mercurio” wyprawa na szczyt Aconcagua zakończyła się tragicznie. Ekspedycja, złożona z pięciu członków, została zaskoczona przy schodzeniu ze szczytu na wysokości 6.400 mtr. burzą gradową, a następnie nawalnicą śnieżną. Szalejący wicher z szybkością 200 km na godzinę uniósł poszczególnych członków ekspedycji w różnych kierunkach, wskutek czego stracili pomiędzy sobą wszelki kon-

takt. Radiotelegrafista ekspedycji zdołał ostatnim wysiłkiem woli wezwać pomocy.

Wysłane na pomoc z Chili i Argentyny ekspedycje ratunkowe zdołały odnaleźć 3-ch członków eksped. z których 1 oślep i ogłuch, II odmroził sobie nos i nogi tak strasznie, że musiano mu amputować nos i stopę, III wyszedł bez żadnych poważniejszych uszkodzeń. Dwóch członków ekspedycji zginęło bez śladu.

Litwinow i Tuchaczewski będą reprezentować Sowiety na uroczystościach w Londynie

Londyn, 17. 3. (PAT) Oficjalnie ogłoszony został skład delegacji, która reprezentować będzie rząd sowiecki na uroczystościach koronacyjnych w Londynie. Na czele delegacji stać będzie komisarz Litwinow, któremu towarzyszyć będą jako delegaci ambasador sowiecki w Londynie Majski i szef sztabu armii czerwonej marszałek Tuchaczewski.

Depesze w paru słowach

Pierwszy polski stały kinoteatr w Nowym Jorku. W Nowym Jorku otwarto pierwszy stały polski kinoteatr pod nazwą „Chopin-Teatre”. Działalność swą rozpoczął teatrzyk wyświetleniem filmu polskiego.

Słynne największe kąpielisko niemieckie Baden-Baden otrzymało surowy zakaz przyjmowania gości niearyjskich. Surowe instrukcje zamknęły podwoje kąpieliska również przed kategorią gości „półaryjskich”.

— Podróż w wannie. Koleje amerykańskie wprowadziły ciekawą innowację, przyjętą z entuzjazmem przez podróżnych. Pociągi kursujące na linii New York — San Francisco zaopatrzone w specjalne wagony-pływalnie. Uciążliwa podróż przez nowy kontynent można zatem odbywać „pływając” pod promieniami lampy kwarcowej.

Głośniki i płyty zamiast dzwonów na wieży kościelnej. W kościele Notre Dame w Roubaix uruchomiono oryginalną „dzwonicę”. Zamiast kosztownych dzwonów zainstalowano na wieży głośniki, połączone z wzmacniaczami elektrycznymi i systemem urządzenia gramofonowego. Wystarczy w zakrytych nacisnąć kontakt, by z wieży popłynęła cudowna melodia najświetniejszych dzwonów nagrama na płyty.

— Rosyjskie przekleństwa na indeksie. — Min. spraw wewnętrznych na Litwie ogłosiło rozporządzenie dotyczące spokoju i moralności publicznej. Zwalczane jest również pod karą używanie „soczystych” określeń ze słownika rosyjskiego. Za jeden taki — popularny u nas jeszcze zwrot — grozi kara do 1000 litów.

— Dążyła 116 lat. W miejscowości San Jose w Urugwaju zmarła Hiszpanka Isabel Gil, licząca 116 lat. Śmierć nastąpiła wskutek wyczerpania żywotnych sił organizmu.

— Samolot ks. Windsoru. Za cenę 6000 funtów szterlingów ks. Windsoru nabył nowy samolot. Jest to aparat dwusilnikowy typu Airspeed Enroy. Samolot może osiągnąć szybkość do 340 km/godz. zasięg lotu wynosi 1200 km.

„Hackenkrentz” na synagogach nowojorskich. Nieznani sprawcy wymalowali na ścianie synagogi w okolicy Central Parku w Nowym Jorku dwie olbrzymie swastyki. Władze wydały zarządzenie patrolowania okolic synagog nowojorskich.

Krew na ulicach Paryża

Smutny bilans starcia z komunistami i socjalistami na przedmieściach Clichy — 400 rannych - 7 zabitych

(x) Paryż, 17. 3. (Tel. wł.) Nocy ubiegłej, o godz. 11-ej doszło na ulicach paryskiego przedmieścia Clichy do krwawej bitwy między policją a komunistami i socjalistami. Po obu stronach użyto w walce broni palnej.

W walce padło 4 zabitych i 300 rannych. Wśród ciężko rannych znajduje się również szef gabinetu premiera Bluma, Andre Blume. W walce z policją wzięło udział około 6000 ludzi.

400 rannych

(x) Paryż, 17. 3. (Tel. wł.) Z komunikatów Pomocy Lekarskiej wynika, że liczba rannych znacznie przekroczyła oficjalną cyfrę 300. Należy się liczyć z tym, że w zająciach nocnych zranionych zostało 350 do 400 ludzi, wielu jednak z obawy przed odpowiedzialnością zwróciło się o pomoc do prywatnych lekarzy.

Paryż, 17. 3. (PAT) Prefektura policji komunikuje, iż podczas wczorajszych zajść w dzielnicy Clichy odniosło rany 157 policjantów. 3 umieszczono w szpitalu policyjnym, 12 musi przerwać na jakiś czas służbę, 57 odniosło cięższe obrażenia.

Na przedmieściu Clichy

(x) Paryż, 17. 3. (Tel. wł.) Krwawe zajścia na przedmieściu Clichy wynikły na tle politycznym.

Partia społeczna, złożona z członków dawnego „Krzyża Ognistego” plk. de la Rocque zwołała wielki wiec do kinoteatru „Olympia” do Clichy. Policja, spodziewając się, że przy tej okazji może dojść do starć między komunistami i „krzyżowcami” obstawiała kinoteatr silnymi posterunkami.

Koło godz. 10-ej wiecz. zaczęli się gromadzić na ulicach prowadzących w stronę gmachu kina — komuniści. Po godzinie tłum urósł do paru tysięcy osób. Sytuacja stawała się coraz groźniejsza, bowiem tłum zaczął nacierać na policję, usiłując dostać się do sali kina. Policjanci powstrzymywali demonstrantów początkowo uderzeniami korb, a gdy to nie pomogło, zwartym kordonem zaczęli tłum spychać do bocznych ulic. Akcja policji stała się hasłem do

krwawej bitwy ulicznej

Komuniści zerwali na znacznej przestrzeni bruk i uzbili się w kamienie. Z pał podtrzymujących drzewa uliczne oraz z krat żelaznych i siatek, otaczających skwery utworzyli barykady, z za których zaczęli razić policję najrozmaitszego rodzaju pociskami: kamieniami, butelkami, kawałkami żelaza, drzewa itd.

W pewnym momencie z tłumy padł strzał a za nim odezwały się dalsze.

Policja i gwardia ruszyły do ataku.

Pierwsze salwy policji, oddane w powietrze, nie uspokoiły tłumy. Komuniści strzelali w dalszym ciągu.

Wśród tłumy pojawiło się kilku posłów komunistycznych. Przybył również słynny sekretarz partii komunistycznej Thorez, którego powitano okrzykiem: „Niech milicja robotnicza ruszy do ataku!”

Policja zażądała pomocy. Przybyłe posiłki zaczęły przyć tłum salwami. Demonstrantów zepchnięto w boczne ulice i około godz. 1-ej w nocy przywrócono względny spokój.

Na pobojowisku

Do Clichy zaczęły zjeżdżać liczne karetki pogotowia. Gmach merostwa został zamieniony na szpital prowizoryczny. Wśród 300 rannych znajduje się wielu, których stan jest bardzo groźny. Według pogłosek, nad ranem kilku zmarło.

W Clichy zapanował w nocy niejako stan oblężenia. Każdego przechodnia, który pojawił się na ulicy, zatrzymywano, legitymowano i rewidywano. Stan ten trwa i dziś

Spekulacja przedświąteczna

Przemysł, 16. 3. (PAT.) W wielu sklepach skutkiem wzmożonego ruchu świątecznego kupcy podnieśli ceny i usunęli dotychczasowe cenniki, nie wywieszając równocześnie nowych. W związku z tym starostwo ukarało kilkudziesięciu kupców w trybie administracyjnym wysokimi grzywnami.

rano. Okolice placu ratuszowego są zamknięte przez kordon policji. Władze w dalszym ciągu prowadzą śledztwo i aresztują uczestników zajść. Ogółem aresztowano dotąd około 200 osób.

Zniszczenia dokonane przez demonstrantów są ogromne. Wszystkie sklepy w okolicy kinoteatru „Olympic” i merostwa mają wybite szyby oraz są częściowo zdemolowane. Bruki na ulicach zniszczone, wiele drzew wyrwano z korzeniami.

Rozruchy na przedmieściu Asniers

O tej samej mniej więcej porze, co i w

Clichy, doszło do identycznych, lecz mniej krwawych zajść na przedmieściu Asniers.

Również i tutaj zgromadzenie partii społecznej zaatakowane zostało przez kilkuset komunistów. Policja rozruchy zdołała stłumić w zarodku.

Podczas walk zraniono 23 osoby.

Paryż, 17. 3. (PAT) Zwłoki ofiar zajść w dzielnicy Clichy będą przewiezione do instytutu medycyny sądowej, gdzie będzie dokonana ich sekcja.

O godz. 11 min. Paul Faure oraz podsekretarz stanu de Tesson i Aubaud udali się do szpitala, gdzie znajduje się dyrektor gabinetu premiera Blume. W stanie zdrowia rannego nastąpiła znaczna poprawa.

Na szlakach przyjaźni polsko-rumuńskiej

Min. Angelescu u P. Prezydenta R. P.

Warszawa, 17. 3. (PAT.) Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął dziś na audiencji bawiącego w Warszawie rumuńskiego ministra oświaty p. Angelescu, który przybył na Zamek w towa-

rzystwie Ministra WR i OP prof. Świętosławskiego i posła rumuńskiego w Warszawie Zamfirescu.

Warszawa 17. 3. (PAT.) Dziś o godz. 10 rano przybył do Ministerstwa WR i OP. ru-

muński minister oświaty p. dr. Konstantyn Angelescu, wraz z towarzyszącymi mu osobami i złożył wizytę p. Ministrowi prof. dr. Wojciechowi Świętosławskiemu.

W czasie tej wizyty pan minister Świętosławski udekorował sekretarza generalnego rumuńskiego Ministerstwa Oświaty p. Konstantego Kiritzescu krzyżem komandorskim (druga klasa) orderu „Odrodzenia Polski” i prof. dr. George Marinescu krzyżem oficerskim (czwarta klasa) orderu „Odrodzenia Polski”.

P. minister Angelescu oraz osoby towarzyszące mu wraz z ministrem Świętosławskim, udali się następnie do Belwederu, gdzie zwiedzili muzeum pamiątek po Marszałku J. Piłsudskim.

O godz. 10.50 goście rumuńscy zwiedzili publiczną szkołę powszechną nr. 191. Szkoła udekorowana była na cześć gości flagami o barwach narodowych Rumunii i Polski. W sali gimnastycznej szkoły oczekiwali przybycia gości nauczyciele, rodzice oraz działka szkolna.

Minister Angelescu obecny był na lekcji przyrody i lekcji robót praktycznych, po czym zwiedził szkołę.

Po audiencji u P. Prezydenta RP. min. Angelescu złożył wizytę p. Premierowi gen. Sławoj - Składkowskiemu i wiceministrowi spr. zagr. J. Szembekowi.

O godz. 14 min. Angelescu w obecności min. Świętosławskiego, posła rumuńskiego Zamfirescu złożył wieniec na grobie „Niezanego Żołnierza”.

Wystawa sienkiewiczowska w Bibliotece Narodowej

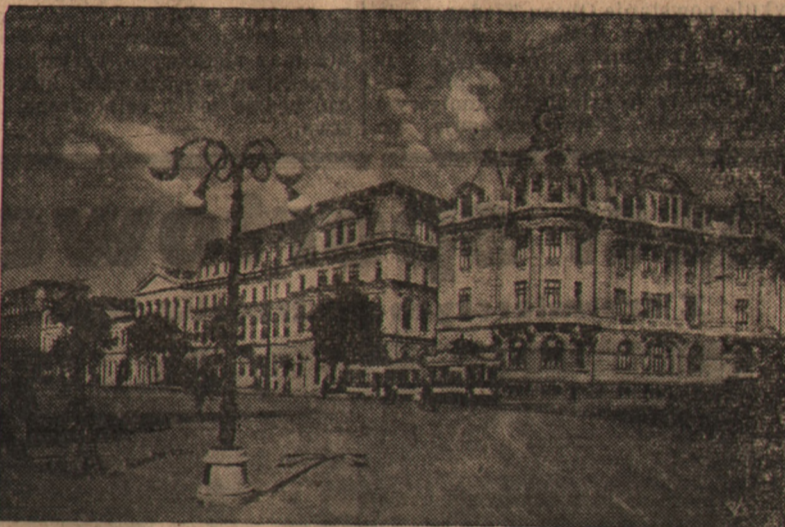
Warszawa, 17. 3. (PAT.) Dziś o godz. 12 w poł. w Bibliotece Narodowej Józefa Piłsudskiego odbyło się uroczyste otwarcie wystawy ku czci Sienkiewicza. Otwarcia wystawy dokonał Pan Prezydent Rzplitej, przybyli w towarzystwie małżonki w obecności pani Marszałkowej Piłsudskiej, p. wiceministra WR i OP prof. J. Ujejskiego, licznych przedstawicieli władz i sfer naukowych oraz członków zarządu Unii Polskich Związków Obrońców Ojczyzny, na której cele przeznaczony został dochód z wystawy. Pana Prezydenta R. P. oprowadzał po wystawie dyr. Biblioteki Narodowej Demby.

„Czerwoni” rozstrzelali lotnika włoskiego

Hendaye, 17. 3. (PAT.) W Walencji został rozstrzelany lotnik włoski Semprevere, który uległ katastrofie lotniczej na froncie andaluzyjskim w okolicy Santuario de la Virgen (prow. Jaen) i tam został wzięty do niewoli. Sąd wojenny w Walencji po stwierdzeniu czynnego udziału w bombardowaniu wojsk rządowych skazał go na śmierć przez rozstrzelanie.

Na kufle od piwa i gryzące płyny walczą z belgijskim wodzem reksistów

Bruksela 17. 3. (PAT.) Przywódca reksistów Degrelle, jak twierdzą w zblizonych do niego kolach, został wczoraj lekko ranny kuflem od piwa, rzuconym podczas zebrania w Bergham. Następnie Degrelle udał się do Dilbeek, gdzie przemawiał na drugim se-

W związku z wizytą rumuńskiego ministra oświaty, dr. Constantyna Angelescu, reproduujemy zdjęcie, przedstawiające gmach Uniwersytetu w stolicy Rumunii w Bukareszcie.

Samochód ciężarowy w sklepie i pociąg w restauracji kolejowej

Łódź wioślarska pod pływakami awionetki

Berlin, 17. 3. (PAT.) W dzielnicy Weisensee wydarzyła się niecodzienna katastrofa komunikacyjna. Na skrzyżowaniu ulic zderzyły się dwa wielkie samochody ciężarowe. Na skutek zderzenia kierowca jed-

z kierowca samochodu, właściciel sklepu oraz mieszkańcy zagrożonych mieszkań uratowali się w ostatniej chwili ucieczką na ulicę.

Helsingfors, 17. 3. (PAT.) Na stacji kolejowej Kucvola pociąg motorowy z powodu złego działania hamulca wykołcił się i wpadł na budynek, w którym znajdowała się restauracja kolejowa. Trzy osoby ciężko ranne.

Rio de Janeiro, 17. 3. (PAT.) Na wodach zatoki rioskiej zdarzył się nieszczęśliwy wypadek, jedyny w swoim rodzaju. Samolot sportowy, pilotowany przez niejakiego Hamurana, podobno zmuszony do nagłego wzdowania z powodu defektu w motorze, zawadził o łódź regatową i wyrzucił ją, zabijając na miejscu jednego z wioślarzy. Lotnik twierdzi, że w ogóle nie widział, tylko uczył, że zawadził o coś jednym z pływaków. Gdy aparat opuścił się na wodę, lotnik obejrzał się za siebie i ujrzał toniącą morską zabarwioną bardzo silnie krwią zabitego wioślarza. Ofiara wypadku, znany sportsman w Rio, osierocił młodszą żonę i pięcioletniego synka.

Sonim, 17. 3. (PAT.) Pochodzący ze wsi Krzywice rolnik Sawicki, w chwili, gdy wraz z żoną i dzieckiem przejeżdżał furmanką w bród rzekę Hrywda, został porwany przez silny prąd. Sawicki zdołał się z dzieckiem uratować, żona zaś jego została wraz z wozem uniesiona przez prąd. Po przebyciu 3 km. natrafiła na wir i zatoneła.

Poznań, 17. 3. (PAT.) W Chobienicach w pow. wolsztyńskim w czasie młócenia pas transmisyjny chwycił za suknię robotnicę J. Marciniak i rzucił ją na ziemię. Robotnica poniosła śmierć na miejscu.

W związku z wizytą rumuńskiego ministra oświaty, dr. Constantyna Angelescu, reproduujemy zdjęcie, przedstawiające gmach Uniwersytetu w stolicy Rumunii w Bukareszcie.

Życzenia na zjazd przedstawicieli wsi

Liczne osoby, zaproszone na zjazd przedstawicieli wsi, które nie mogły przybyć do Warszawy, pragnąc dać wyraz solidarności z podstawami ideologicznymi deklaracji p. k. Adama Koca, nadesłały zjazdowi życzenia owocnej pracy i pomyślnych obrad.

Niżej podajemy treść niektórych listów i depech nadesłanych na zjazd:

Znany organizator życia wiejskiego ks. Wacław Bliziński z Liskowa koło Kalisza nadesłał pismo, w którym, odpowiadając na zaproszenie na zjazd, stwierdza, że z deklaracją polityczną p. k. Koca najzupełniej się solidaryzuje, widząc w jej rozwoju i wykonaniu prawdziwie wielki Obóz Zjednoczenia Narodowego. Na zjazd jednakże przyjechać nie może z powodu choroby.

Dla zjazdu przesyła serdeczne życzenia jak najlepszych wyników obrad dla dobra Państwa.

Ks. Józef Pecherek z Trzeźni — nadesłał następujące pismo:

„Z przykrością donoszę, że nie mogę wziąć udziału w zjeździe w dniu 14 bm. w Warszawie. Życzę pomyślnych wyników obrad zapewniając o gotowości do współpracy”.

Znany działacz wiejski p. Giedymin Niewiarowicz wystosował następującą depezę: „Przyjechać na zjazd nie mogę. Życzę owocnej pracy zjazdowi, wyrażającą chęć współdziałania dla wzmocnienia mocarstwa woj. Rzplitej”.

Poseł Józef Ostafin — nie mogąc przybyć na zjazd nadesłał list: „Jak najserdeczniej dziękuję za łaskawe zaproszenie na zjazd niedzielny. Niestety, przybyć nie mogę, całym sercem jednak wezmę w nim udział i całą duszą oddam się nowej tak bardzo ważnej pracy dla Państwa, uwzględniając w szczególności odcinek wiejski i robotniczy”.

Jeden z twórców powstania wielkopolskiego ppłk. w stanie spoczynku p. Andrzej

Kopa — nadesłał list następujący: „Uprzejmie dziękuję za przysłanie zaproszenia na ogólnopolski zjazd przedstawicieli wsi, donosząc zarazem, że przybyć nie mogę. Poślątem już deklarację przystąpienia do Obozu Zjednoczenia Narodowego i duszą i sercem będę uczestniczył w zjeździe, któremu ślę życzenia owocnych obrad i pomyślności w pracy nad organizacją życia narodowego polskiej wsi”.

Prof. Jadwiga Strawska nadesłała następującą depezę: „Nie mogąc uczestniczyć w uroczystościach tak drogiej dla mnie, łączę

się myślami i ślę serdeczne wyrazy powożenia zjazdowi”.

Ks. Stanisław Woronowicz — proboszcz młynowski, dziekan dąbłęński, nadesłał następujące pismo: „Uprzejmie komunikuję, że nie będę mógł niestety, skorzystać z zaszczytnego zaproszenia na ogólnopolski zjazd przedstawicieli wsi. Proszę przyjąć wyrazy wdzięczności za zaproszenie mnie i usprawiedliwić moją nieobecność na zjeździe, któremu życzę z całego serca powodzenia w ciężkiej pracy, jaką podjął w imię dobra ojczyzny”.

Senatorowie z woj. warszawskiego zgłaszają akces do OZN

Sekretariat Obozu Zjednoczenia Narodowego otrzymał następujące pismo:

„Niżej podpisani senatorowie z woj. warszawskiego po dokładnym zaznajomieniu się z deklaracją ideowo-polityczną p. k. Adama Koca, stojącą na gruncie zasad katolickich, solidarności klas i umiaru społecznego, stwierdzają zgodność swych przekonań z za-

sadami w deklaracji wywłoszczonymi. Pragnąc przyczynić się do realizacji, zgłaszają niniejszym swój akces do Obozu Zjednoczenia Narodowego”.

Sen. Janusz Radziwiłł, sen. Jerzy Siemiątkowski, sen. Jan Rudowski, sen. Zdzisław Wierzbicki.

Szlachetne motywy i nakaz rzeczywistości

Prasa rumuńska o Obozie Zjednoczenia Narodowego

Wielki rumuński dziennik „Adeverul”, wyrażający opinię kół demokratyczno-liberalnych, omawia w dniu 15 bm. w obszernym artykule powstanie Obozu Zjednoczenia Narodowego w Polsce. Dziennik stwierdza, że bez względu na osobiste przekonania trzeba przyznać, analizując deklarację p. k. Koca, że podyktowały ją szlachetne motywy i nakaz rzeczywistości. Pismo wskazuje na

położenie Polski między dwoma państwami totalnymi, przy czym podkreśla, że Polska nie kopiuje wzorów sąsiadów. Twórcy nowego obozu — pisze dziennik — chcą osiągnąć zgodę całego narodu, chcą drogą przekonania mas zjednoczyć wszystkie odłamy społeczeństwa w jeden obóz, któremu przyswiecać będzie jeden cel: obrona i rozwój Państwa.

Wiadomości sportowe

NAGRODA PIENIĘŻNA ZA POPRAWNĄ GRĘ

Ciekawy pomysł Kieleckiego Okr. Związku Piłkarskiego.

Zarząd Kieleckiego Okręgu Związku Piłki Nożnej wprowadził ostatnio nagrodę za poprawną grę dla klubu, którego gracze zostaną najmniej karani w sezonie rozgrywek. Nagroda w postaci sprzętu sportowego wartości 100 zł., oraz prawo wstępu na wszystkie zawody piłki nożnej na terenie Kiel. O. Z. P. N. ważne na 1 rok, oraz dla klubu, który zajmie drugie miejsce sprzęt sportowy wartości 50 zł., przyzna Kiel. Zw. O. Z. P. N. na wniosek Wydz. Gier i Disc. Kiel. O. Z. P. N.

O nagrodę ubiegać się mogą wszystkie kluby, należące do Kiel. O. Z. P. N. bez względu na przydział do klasy.

PIERWSZY SUKCES NASZYCH NARCIA- RZY - STRZELCÓW.

W drugim dniu międzynarodowych zawodów narciarskich związków strzeleckich Polski, Finlandii, Łotwy i Estonii rozegrany został bieg sztafetowy na 4x10 km. Pierwsze miejsce zajęła Finlandia w czasie 2:54 min. Na drugim miejscu sklasyfikowała się Polska w czasie 3:15 min. Trzecią była sztafeta estońska w czasie 3:24. Łotwa zajęła czwarte miejsce w czasie 4:07.

SKŁAD LIGI PARYSKIEJ NA MECZ Z POLSKĄ ZACHODNIĄ

Liga paryska ustaliła wczoraj następujący ostateczny skład na mecz z reprezentacją Polski zachodniej w najbliższą niedzielę w Paryżu.

bramkarz — Hiden; obrona — Colmes, Lorentza; pomoc — Banide, Jordan, Meuris; atak — Aston, Simony, Conard, Cros, Veynante.

Ponieważ w niedzielę po za meczem Polska Zachodnia — Liga Paryska odbędzie się również mecz Francja — Niemcy w Strasburgu. Liga paryska wystąpi bez dwóch doskonałych zawodników Racing Clubu Dan gy i Dupuis oraz pomocnika Delfour. Ustalony skład ligi jest najsiłn. na jaki może się zdobyć obecnie Liga.

IKP ODWOŁUJE SIĘ DO PZB W SPRAWIE BIAŁKOWSKIEGO

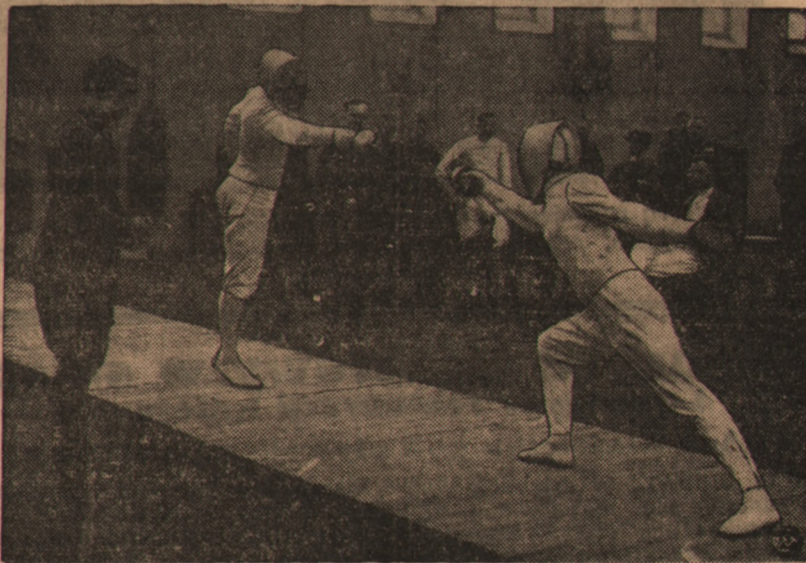
Łódzki IKP po zebraniu odpowiedniego materiału zakłada protest do Polskiego Zw. Bokserskiego przeciw weryfikacji meczu pięściarskiego Warta — IKP w Łodzi. Jak już donosiliśmy chodzi tu o sprawę Białkowskiego, którego zwycięstwo zdecydowało o zdobyciu 2 punktów przez Wartę.

OŚMIEM TYSIĘCY KAJAKOWCÓW NA REGATACH NA DUNAJU

Międzynarodowy Związek Kajakowy zamierza zorganizować w dniach 18—25 lipca wielkie międzynarodowe regaty na Dunaju.

Na regaty te przybyć ma 8 tysięcy kajakowców z różnych krajów, w tej liczbie — Polski. Na regaty odbędzie się wielki spływ kajakowców po rzekach alpejskich Inn i Sal zach.

Z szermierczych mistrzostw Śląska

Zdjęcie przedstawia fragment z szermierczych mistrzostw Śląska, które odbyły się w Katowicach z udziałem zawodników z całej Polski. Reprodukujemy moment walki na szpadzie pomiędzy znanymi mistrzami szpady: Kantorem a Kandzią

Drugi dzień wojskowych zawodów narciarskich w Zakopanem

W drugim dniu zawodów narciarskich o mistrzostwo dywizji w Zakopanem odbył się na Kondratowej bieg zjazdowy na dystansie 1000 m. przy różnicy wzniesień 250 m oraz bieg połączony ze skokami w terenie na trasie 200 m. przy pokonaniu 3 terenowych skoczni, przy czym długości skoków nie były mierzone a jedynie zawodnicy mieli wykazać sprawność w pokonywaniu trudności terenowych.

W biegu zjazdowym, do którego stanęło 56 oficerów i ponad 150 podoficerów w gru-

pie oficerów 1) i 2) miejsce zajęli major Niemiec i ppor. Klich w jednakowym czasie 55 sek.

W biegu zjazdowym ze skokami terenowymi pierwsze pięć miejsc w jednakowym czasie 11 minut zajęli: por. Serafin, por. Kania, por. Jakubowski, ppor. Krukowski, ppor. Fiszer.

W grupie podoficerów: 1) plut. Ryrych Jan 10 min., 2) kapral Merena, 3) kapral Węglarz.

Programy radiowe

Czwartek, 18 marca

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.33 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.15 Dziennik poranny. 7.25 Patrz programy lokalne. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10—11.30 Przerwa. 11.30 Poranek muzyczny dla szkół powszechnych. Transmisja z Filharmonii Warszawskiej. Wykonawcy: Ork. Filharmonii Warszawskiej pod dyr. Józefa Ozimifskiego, Edward Bender — bas. Chór międzygimnazjalny m. Warszawy. Słowo wstępne i omówienie programu wygłosi prof. Tadeusz Mazzyner. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Mała Orkiestra P. R. pod dyr. Zdzisława Górzynskiego. 12.40 Dziennik południowy. 12.50 Patrz programy lokalne. 13.00—15.00 Przerwa. 15.00 Wiadomości gospodarcze. 15.20 „Chwilka pytań” — audycja dla dzieci starszych w opracowaniu Wacława Frankla. 16.35 Kwartet salonowy rozgłośni krakowskiej. 17.00 „Zmartwienia świąteczne pani domu” — odczyt wygłosi Maria Kreutzowa (z Krakowa). 17.15 Patrz programy lokalne. 17.50 „Książka i wiedza” — „O pamiętnikach Bolesława Limanowskiego” odczyt — wygl. Władysław Pobóg-Malinowski. 18.00 Pogadanka aktualna. 18.10 Komunikat śniegowy z Krakowa. 18.15 Wiadomości sportowe. 18.20 Patrz programy lokalne. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Kameralny Teatr Wyobraźni: Premiera słuchowska „Matka” Marii Morozowicz-

Szczepkowskiej. Opracowanie radiowe Seweryny Broniszówny. 19.35 „W dniu Imienia Marszałka Edwarda Śmigłego - Rydza” — przemówienie. 19.50 Rezerwa. 20.25—20.30 Przerwa. 20.30 Polskie pieśni ludowe — w wykonaniu Chóru Międzyszkolnego m. st. Warszawy pod dyr. Tadeusza Mazzynera. Transmisja przez Londyn do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 „Sylwetki kompozytorów polskich — Stefan Mallinowski” — 21-sza audycja. Słowo wstępne wygłosi Emilia Elsnerówna. 21.35—23.00 Polska muzyka lekka i taneczna w wykonaniu Małej Orkiestry P. R. pod dyr. Zdzisława Górzynskiego z udziałem „Czwórki Radiowej”. 23.00—23.30 Patrz programy lokalne Warszawy i Lwowa.

ROZGŁOSNIA POMORSKA

7.25 „Parę informacji”. 7.30—8.00 Orkiestra wojskowa (z Wilna). 12.50—13.00 „Ochrona łęgów — ptaków lownych” pogadanka rolnicza w opracowaniu dr. inż. Leona Ossowskiego. 13.00—14.00 Z muzyki polskiej — płyty. 15.15 „Orbis mowi”. 15.18 Koncert reklamowy. 15.35 „Życie kulturalne Pomorza. 15.40 Melodie ludowe (płyty). 16.05—16.20 „Nemny Gdyni” — felleton wygl. dr. Kazimierz Meżyński. 17.15—17.50 Współczesna muzyka polska (płyty z Warszawy). 18.20 Pieśni polskie w wykonaniu chóru Państwowego Gimnazjum Żeńskiego im. królowej Jadwigi w Toruniu pod dyr. Ludwika Kitzsa. 18.45—18.50 Program na jutro.

P W K K O
oszczędności woszczekich K oszczędności

Zabezpiecza starość
Książeczka oszczędnościowa

POMORSKIEJ WOJEWÓDZKIEJ
KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI

w Toruniu

Przejmujmy wkłady oszczędnościowe opłacając imiennie imieniu (kapitał)

ZAGRANICĄ

20.10 Kopenhaga. Koncert symfoniczny z udziałem pianisty R. Serkina. 20.15 Radio Romania. Koncert symfoniczny z Atenum. 21.00 Rzym. „Francesca da Rimini” — opera Zandonai’ego (transmisja z La Scala). 21.00 Bruksela franc. „Cyganka” — opera Puccini’ego (transmisja z Teatru). 21.50 Budapeszt. Recital śpiewaczy Antoniego Wrońskiego. 22.30 Drottwich. Muzyka taneczna z Ameryki.

Piątek, 19 marca

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.33 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.15 Dziennik poranny. 7.25 Patrz programy lokalne. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10—11.30 Przerwa. 11.30 Audycja dla szkół: a) Wspomnienia dzieci o Józefie Piłsudskim. b) Pieśni w wykonaniu chóru szkolnego. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Patrz programy lokalne. 12.40 Dziennik południowy. 12.50 „Smaczne a tanie święcone w chacie” — pogadanka Hanny Podgórskiej. 13.00—15.00 Przerwa. 15.00 Wiadomości gospodarcze. 15.15 Patrz programy lokalne. 16.15 Rozmowa z chorymi ks. kapłana Michała Rękasa (ze Lwowa). 16.30 Muzyka polska w wykonaniu reprezentacyjnej orkiestry Policji Państwowej pod dyr. Adama Dołżyckiego. 16.55 „Józef Ignacy Kraszewski — w 50-tą rocznicę śmierci” — wygl. prof. Ignacy Chrzanowski (z Krakowa). 17.10 Pieśni i Wilełorady Stan. Moniuszki od słów Józefa Ign. Kraszewskiego i „Sto wzięcie” Or-Ota (z Torunia). 17.50—18.00 Muzyka (płyty). 18.00—18.15 Przemówienie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej prof. Ignacego Mościckiego, poświęcone Pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego. 18.15—18.16 Przerwa. 18.16—18.20 Wiadomości sportowe. 18.20 Patrz programy lokalne. 18.50 Przegląd rolniczej prasy — inż. Irena Niewodniczańska (z Wilna). (Katowice i Łódź nadaje aud. lokalne). 19.00—20.10 Audycja poświęcona Józefowi Piłsudskiemu. 20.10—20.15 Przerwa. 20.15 Międzynarodowy koncert egipski. Transmisja z Ewart Memorial Hall Amerykańskiego Uniwersytetu w Kairze. Wykonawcy: Orkiestra radiofonii egipskiej pod dyr. Józefa Huttele’a. Medhat Assem — fort., Sami Shawa — skrzypce. 21.20 Dziennik wieczorny. 21.30 Pogadanka aktualna. 21.35 „Z oper moniuszkowskich” Wykonawcy: Orkiestra i chór P. R. pod dyr. Olgiera — Strazynskiego, Sława Orłowska — Czerwińska — sopran, Janusz Polnawski — tenor. 22.35—23.00 „Długie nocne rozmowy” (obrazek z krakowskiej epoki Józefa Piłsudskiego) — fragment z książki Michała Sokolnickiego „14 lat”. 23.00—23.30 D. c. koncertu: „Z oper moniuszkowskich”.

ROZGŁOSNIA POMORSKA

7.25 „Parę informacji”. 7.30—8.00 Pieśni żołnierskie (płyty z Warszawy). 12.05—12.40 Polskie melodie (płyty). 13.00—14.00 Muzyka polska — (płyty). 15.15 Koncert reklamowy. 15.35 Jak spędzić święto? — pogadanka krajoznawcza w opracowaniu Henryka Gąsiorowskiego. 15.40—16.15 Koncert symfoniczny orkiestry wojskowej pod dyr. Zygmunta Grabowskiego. 18.20 Z muzyki polskiej (płyty). 18.45—18.50 Program na jutro.

WAŻNIEJSZE AUDYCJE

Muzyka radiowa w dniu Imienia Marszałka Śmigłego-Rydz

Program muzyczny Polskiego Radia w dniu Imienia Marszałka Polski Edwarda Śmigłego-Rydz, przystosowany jest w całości do uroczystego nastroju całego kraju. Program składa się z utworów wyłącznie polskich, zarówno w dziedzinie muzyki poważnej, jak i rozrywkowej. Rano powita słuchaczy piosenka żołnierska, opracowana przez S. Śledzińskiego, oraz ochocze rytmy orkiestry wojskowej. Poranek muzyczny transmitowany o godzinie 11.30 z Filharmonii Warszawskiej, ułożony jest również jak i południowy koncert — pod znakiem polskości. Koncert Kapeli Ludowej Dzierżanowskiego o godzinie 15.15 i koncert Kwartetu Salonowego z Krakowa o godz. 16.35 przyniosą również kompozycje polskich twórców.

Poza tym o godzinie 17.15 w koncercie z płyt „Współczesna muzyka polska” nadana zostanie audycja Szymanowskiego i Tansmana. O godz. 20.30 chór międzyzszkolny pod dyr. Mazzynera śpiewać będzie ludowe piosenki. Audycja ta transmitowana będzie przez Londyn do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Koncert o godzinie 21.00 poświęcony jest twórczości St. Malinowskiego, w którym udział wezmą wybitni artyści. Polska muzyka taneczna w wykonaniu Małej Orkiestry Polskiego Radia z udziałem „Czwórki Radiowej” zakończy program muzyczny w dniu 18 marca.

Polska muzyka ludowa transmitowana do Ameryki

Dnia 18 marca o godzinie 20.30 Polskie Radio nadaje dla dzieci szkolnych w Ameryce koncert polskich pieśni ludowych w wykonaniu chóru międzyzszkolnego m. Warszawy pod dyr. Tadeusza Mazzynera. Przed audycją, przed mikrofonem Polskiego Radia przedstawiciel jednego z dwu największych towarzystw radiofonijnych, a mianowicie Columbia Broadcasting System, p. Saerchinger przeprowadzi reportaż, który nadany będzie wyłącznie dla Ameryki.

DUMNA TRADYCJA POLSKIEGO RZEMIOSŁA

Nowy cykl audycji radiowych

Z początkiem kwietnia Polskie Radio rozpocznie nadawanie serii audycji przeznaczonych specjalnie dla rzemieślników. Audycje nadawane będą w każdy poniedziałek w godzinach południowych. Cykl audycji objmie w pewnym przeliczeniu czasu wszystkie najważniejsze rzemiosła w Polsce. Audycje będą opracowywane w ten sposób, aby dawały pogląd na przyszłość historyczną danego rzemiosła oraz na jego stan aktualny, uwzględniając przede wszystkim te momenty, które są powodem trwałej dumy w tradycji danego rzemiosła.

Ze względu na aktualny obecnie problem podniesienia polskiego rzemiosła i włączenia go w orbitę najszerszych zainteresowań społeczeństwa przypuszczamy, że audycje te będą się cieszyły powodzeniem nie tylko rzemieślników, ale tych wszystkich, którzy interesują się sprawami „stanu trzeciego” w Polsce.

Techniczna służba telegraficzna na posterunku w dniach powodzi

Ostatnia powódź, podobnie jak każda katastrofa żywiołowa, postawiła na nogi niezliczony sztab ludzi, powołany do czuwania nad dobrem i mieniem człowieka. Nie brak było wśród nich pracowników technicznej służby telegraficznej. Byliśmy świadkami, jak w Łegniewie pracownicy sieci rejonowej z Bydgoszczy po pas brodili w wodzie po zalanej szosie, aby naprawić zerwaną linię telegraficzną między Bydgoszczą i Toruniem. Pracowników toruńskiej sieci rejonowej wraz z jej kierownikiem p. Cholewą czekało ciężkie zadanie, jak już donieśliśmy, w nb. poniedziałek, kiedy telefon ze Złotorii zaalarmował urząd telegraficzny, że została przerwana linia telefoniczna, wiodąca z Torunia do Dolnej Wilczej Kępy pod Silnem. Mogliśmy przekonać się na miejscu, w jakich warunkach odbyła się naprawa zerwanej linii oraz jak wygląda sytuacja w tej części terenu powodziowego, na którą mniejszą zwracano uwagę wobec większych i groźniejszych rozmiarów powodzi na innych odcinkach.

Szczególnie trudny był sam dojazd do Wilczej Kępy. Samochód pocztowy po osie zanurzał się w błotnistej mazi dróg, a szofer dokonywał cudów zręczności, aby doprowadzić samochód do celu. Mimo to w drodze powrotnej, już po dokonaniu naprawy drużyną techniczną, czekało trzygodzienne mocowanie się z błotem, które samochodowi ani rusz nie chciało puścić ze swoich objęć.

Na miejscu zerwania linii okazało się, że cała Dolna Wilcza Kępa zamieniła się w wyspę, oddaloną od „lądu” o przeszło pół kilometra. Napierająca od środka rzeki pod wpływem wiatru kra, zlamala jeden ze słupów telegraficznych, sterczących z wody. Kłopot był z uzyskaniem łodzi. Właściciel jedynej w tych stronach łódki nie chciał zezwolić na wyjazd w obawie przed kra. Gdy ją w końcu uzyskano, zapadł już mrok i zerwaną linię naprawiono z chwilejnej łodzi w ciągu 1 3/4 godziny w świetle reflektorów samochodu, skierowanych na rozlewisko wód.

Właściciel zalanych pól „wyspiarz” z Dolnej Wilczej Kępy p. Borowski, z którym

rozmawiamy, nieszczęście znosi ze stoicyzmem. — Nie wie jeszcze, jakie powódź wyrządziła szkody. W r. 1934, kiedy woda sięgała o metr wyżej, szkody wynosiły 21.000 zł. (Odszkodowania otrzymał 500 zł.).

Szron groźnym wrogiem linii telegraficznych

Dowiadujemy się także różnych szczegółów o pracy telegraficznej drużyny techni-

cznej w terenie. Zadanem ich, jak wiadomo, naprawa pozrywanych linii. Któżby jednak przypuszczał, że szron, zwykły szron może dokonać olbrzymich spustoszeń w sieci telegraficznej! Tak było w grudniu, kiedy szron oblepił gęstą powłoką druty przewodów i ciężarem swym w niezliczonych wypadkach je pozrywał. Naprawa tych szkód została ukończona zaledwie kilka tygodni temu.

Widok na Dolną Wilczą Kępę otoczoną zewsząd wodą

Na Wybrzeżu wylały wszystkie rzeki

Wszystkie rzeki wybrzeża polskiego z powodu gwałtownej odwilży wylały, lub znacznie weszły ponad swój normalny poziom.

Najsilniej wylała rzeka Reda, która od Wejherowa do ujścia do morza zalala łąki i pola uprawne. Płasnica pod Dębami nad otwartym Bałtykiem i kanały odwodniające łąki wraz z rzeką Czarną Wodą wystąpiły z brzegów i zalaly torfowiska i łąki. Płunica pod Puckiem wprawdzie znacznie weszła, lecz dzięki regulacji w ubiegłym ro-

ku wylała tylko na niektórych odcinkach.

Woda narazie nie grozi siedlcom ludzkim. Najdotkliwiej daje odczuwać się powódź Redy. Największa rzeka Kaszub Radunia, również miejscami wylała. Zagórzanka i rzeka Kacza narazie nie grożą wylewem.

Spiwające pod Puckiem w Rozgarcie wody z wyższych poziomów zalały na wysokość 1 metra zabudowania ceglne, tak że musiano zawezwać straż pożarną z Pucka.

Rzeczka Pliśnianka zalała ulice Wilejki

Wilejka, 17. 3. (PAT.) W Wilejce silnie weszła rzeczka Pliśnianka, zalewając kilka domów w śródmieściu oraz dziedzińce i ogrody posesji nisko położonych. Zalała została na przestrzeni około 50 m. ulica Piłsudskiego, przez co odcięty został ruch pieszy na tym odcinku.

Woda na Wilii podniosła się o 1 i pół m. i wylała na nisko położone łąki. Przybór wody wzrasta przeciętnie około 4 cm. na godzinę.

Z terenu powiatu nadchodzą meldunki,

ze wody zalały w kilku miejscach drogi. Lody na rzekach stoja jeszcze, lecz spodziewane jest lada dzień ich ruszenie. Dziś ruszyły tylko lody na weszłej rzece Rybczance. Koło Wiazynia utworzył się wielki zator lodowy.

Wobec spodziewanego zalewu przez wodę niżej położonych osiedli i konieczności ewakuowania ludności, odbyło się dziś w starostwie powiatowym posiedzenie komitetu przeciwpowodziowego. Podobne komitety uruchomione zostały w gminach.

Skazanie redaktorów „Gońca Nadwiślańskiego” Surowe wyroki

W ubiegłym tygodniu odbyły się przed Sądem Grodzkim w Grudziądzu dwie rozprawy przeciwko redaktorom „Gońca Nadwiślańskiego”. Rozprawy odbywały się przy drzwiach zamkniętych. We wtorek nastąpiło ogłoszenie wyroku, mocą którego p. Witold Kulerski skazany został na karę aresztu przez 4 miesiące bez zawieszania i 200 zł. grzywny, red. Kunz junior na karę aresztu

3 miesiące bez zawieszania i 100 zł. grzywny, a odpowiedzialny w owym czasie za redakcję p. Helak na 1 miesiąc bez zawieszania i 50 zł grzywny. Czwartym oskarżonym p. Ostrowski został uwolniony, albowiem udowodnił że w czasie drukowania artykułów, które mogły wywołać niepokój publiczny, był chory.

Na krze lodowej wypłynął na morze Tragiczny koniec

W pobliżu granicy polsko - gdańskiej 16-letni chłopak nazwiskiem Krauze wypłynął na krze lodowej na morze. Chłopiec, widząc, że kra oddala się od

brzegów, a pragnąc się uratować, rzucił się w pływ do brzegu, jednak z powodu utraty sił utonął. Zwłoki wydobyto z morza.

Delegacja P. T. R. u Ministra Rolnictwa

W dniu 15 bm. p. Minister Poniatowski przyjął delegację Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego w składzie pp. Czarlińskiego, prezesa PTR. oraz przedstawicieli Sekcji Osadniczej PTR. Rząsy i Maleszewskiego.

Delegacja przedłożyła p. Ministrowi potrzeby rolnictwa pomorskiego w związku z stwierdzoną klęską nieurodzaju, jaka na wiedzila Pomorze, w szczególności odnośnie pomocy siewnej i ulg w zakresie podatkowym i finansowo - rolnym. Przedstawiciele osadników specjalnie podkreślili trudną sytuację osadnictwa, które, poza innymi ogólnymi ciężarami, jest obciążone spłatami kapitałowymi za osady. Poza tym osadnicy wyrazili prośbę o załatwienie ogólnych bolączek osadniczych w myśl wniosków poselskich.

Po wysłuchaniu delegacji p. Minister Poniatowski oświadczył, iż sprawy te uznaje za pilne i ważne i Ministerstwo bada możliwości przyjęcia z pomocą rolnictwu pomorskiemu.

Samobójstwo z miłości

W Cieszynach, powiatu brodnickiego popełniła samobójstwo wystrzałem z pistoletu w skroń Eryka Szulc, zam. w Małkach, która po przewiezieniu do szpitala powiatowego w Brodnicy zmarła. Przyczyną samobójstwa był zawód miłosny.

Swiecie

— (5) Szkoła urzędu obchód ku czci swego wielkiego patrona. Publiczna szkoła powszechna nr. 1 im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Świeciu urzędująca w dniu 19 bm., w piątek uroczysty obchód imieninowy swego wielkiego patrona.

Uroczystość zostanie zapoczątkowana mszą św. w kościele poklasztornym o godz. 9, następną część odbędzie się w sali gimnazjalnej szkoły, przy czym program poranku wypełnią: produkcje orkiestry, śpiewy chóru, deklamacje i przemówienie.

Rada Pedagogiczna i zarząd Koła Opieki Rodzicielskiej, jako organizatorzy tego obchodu dokładają wszelkich starań by uroczystość ta wypadła jaknajwspanialej.

— (4) Śmiertelny wypadek przy młóceniu zboża. W pobliskiej wsi Czapple straszny los dotknął rodzinę soltyśa tej gromady, Stanisława Hemy. Otóż 10-letnia córeczka Stefania wróciwszy ze szkoły pobiegła do stodoły gdzie młócone zboże młóciarnią zapędem mażełowym. Dziewczynka podbiegła zbyt blisko młóckarni, wał transmisyjny pochwycił jej odzież. Zanim zdolano zatrzymać maszynę dziewczynka już wyzioną ducha.

Można sobie wyobrazić przerażenie i smutek nieszczęściem dotkniętej rodziny.

— (3) „Zwycięstwo prawdy” na scenie świeckiej. Koło Podoficerów Rezerwy wystawiło, na scenie p. Popławskiej, dramat religijny, pt. „Zwycięstwo prawdy”. Przedstawienie cieszyło się średnią frekwencją, tu publiczności.

Nowemiasto

— Koncert religijny na dzwon św. Floriana. Staraniem tut. Akcji Katolickiej odbył się w dniu 1 marca br. w auli tut. szkoły powszechnej koncert religijny, z którego czysty dochód przeznaczono na dzwon św. Floriana do naszej świątyni. Inicjatywę tę podjął gorący wielbiciel i organizator koncertu ks. wikary Ruchniewicz. W pięknie i estetycznie przybranej sali w zieleń i barwy kościelne; uszyliśmy występy znanej z audycji radiowych orkiestry wojskowej z Torunia oraz występy chórów miejsc. świeckie go „Harmonii” i kościelnego św. „Cecylii”. Wykonanie programu dało rezultat o wysoczej kulturalnej wartości. W pierwszej części uszyliśmy w wykonaniu orkiestry symfonicznej tak poważny utwór jak wstęp do opery „Lohengrin” Wagnera oraz uwerturę do opery „Halka” Moniuszki oraz symfonię c-moll Beethovena. Następnie chóry „Harmonia” dyrygowana przez p. prof. Empla i chór św. Cecylii pod batutą organ. p. Szukali odśpiewały szereg utworów czołowych kompozytorów muzyki klasycznej i kościelnej. W drugiej części koncertu odegrana została w wykonaniu orkiestry wojskowej 5-a symfonia Beethovena pod batutą ks. Ruchniewicza, jako kulminacyjny punkt całego koncertu. Na tym koncert zakończono.

— Zebranie zarządu PBK. W dniu 11 bm. odbyło się o godz. 18 zebranie zarządu PBK. pod przewodnictwem prezesa p. burmistrza Stamirowskiego przy licznych udziałem członków zarządu i delegata DOK. Przyjęto do wiadomości rezjgnację sekretarza p. A. Ostrowskiego a w miejsce jego powołano p. Mieczysława Olszewskiego, a na zast. sekr. p. Władysława Olszewską, pp. kierowniczkę kursu nauczania żołnierzy Olszewską i Dąbrowską omawiały wyniki kursów oświatowych. Zarząd Koła uchwalił dać kilkanaście egzemplarzy wartościowych książek dla naj lepszych uczestników. Po sprawozdaniu skarbnika prezes odczytał kilka okólników nadesłanych z zarządu okręgowego. Zarząd P. B. K. wywieśli skrzynki na dworcę Toruń-Przedmieście i w Podgórzu na gmachu pocztowym do wrzucania gazet i czasopism dla świetlic żołnierskich. Do całego społeczeństwa apeluje się o wrzucanie do skrzynek tych gazet i czasopism. Zapisujcie się na członków PBK. gdyż fundusz z uzyskanych składek idzie na oświatę Żołnierza Polskiego.

Autobus z 14 pasażerami na przydrożnym drzewie

Na szosie Kartuzy — Sierakowice autobus z 14-tu pasażerami najechał na przydrożne drzewo. Autobus został uszkodzony, natomiast szofer ani pasażerowie nie doznali żadnych obrażeń.

Wypadek spowodował woźnica, który na sygnały szofera nie reagował i dopiero w ostatniej chwili zjechał z drogi. Przy wymijaniu jeden z koni spłoszył się i wpadł na boczną ścianę autobusu, szofer zaś wskutek odległej jezdni przy skręceniu autobusem, uderzył o przydrożne drzewo.

Terminarz rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo Pomorza kl. A rundy wiosennej

Podział rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo klasy A Pom. OZPN Bydgoszcz, II rundy 1936-37. został już ustalony przez Wydział Gier i Dyscypliny (POZPN) i rozpoczyna się z dniem 21 bm.

W rozgrywkach bierze udział osiem drużyn A klasowych Pomorza. Niżej podajemy podział rozgrywek:

Dnia 21 bm. Gopłania — WKS w Inowrocławiu; Polonia — PPW w Bydgoszczy.

Dnia 29 bm. WKS — Bałtyk w Inowrocławiu;

Dnia 11. 4. Gryf — PPW w Toruniu; Gopłania — TKS w Inowrocławiu; Polonia — Unia w Bydgoszczy.

18. 4. Bałtyk — Gopłania w Gdyni; Polonia — Gryf w Bydgoszczy; TKS — Unia w Toruniu; PPW — WKS w Grudziądzu;

Dnia 25. 4. TKS — Polonia w Toruniu; WKS — Gryf w Inowrocławiu; Unia — Gopłania w Tczewie; PPW — Bałtyk w Grudziądzu.

Dnia 2. 5. PPW — Gopłania w Grudziądzu; Unia — Bałtyk w Tczewie; WKS — Polonia w Inowrocławiu; Gryf — TKS w Toruniu.

Dnia 6. 5. Gryf — Unia w Toruniu.

Dnia 9. 5. Gryf — Bałtyk w Toruniu; Gopłania — Polonia w Inowrocławiu; PPW — TKS w Grudziądzu; Unia — WKS w Tczewie.

Dnia 17. 5. Bałtyk — TKS w Gdyni;

Dnia 23. 5. Gopłania — Gryf w Inowrocławiu; TKS — WKS w Toruniu; Unia — PPW w Tczewie; Bałtyk — Polonia w Gdyni.

KALENDARZYK

Czwartek, 18. 3. Edwarda, Cyryla
Piątek, 19. 3. Józefa, Oblub.
Sobota, 20. 3. Teodozji

PRZEWIDYWANY PRZEBIEG POGODY

Najpierw dość pogodnie, po tym stopniowo wzrost zachmurzenia, aż do drobnych opadów. Nieco ciepłej.

Umlarkowane wiatry południowo - wschodnie i południowe na zachodzie i w środku Polski, a na zachodzie i północno - zachodzie na wschodzie.

STAN WODY W WISŁE

Stan wody w Wiśle z dnia 17. 3.: Kraków - 1,09 (0,80); Zawichost + 2,96 (2,97); Warszawa + 3,44 (3,58); Płock + 3,56 (3,82); Toruń + 4,89 (4,97); Fordon + 4,64 (4,63); Chełmno + 4,78 (4,84); Grudziądz + 4,90 (4,75); Korzeniewo + 5,06 (4,98); Piekło + 5,32 (5,15); Tczew + 5,23 (5,02); Białogóra + 3,34 (3,34); Schlievenhorst + 2,94 (2,96).

Temperatura wody w Wiśle + 1,5 (1,3). Uwaga. Liczby w nawiasach oznaczają stan z dnia poprzedniego.

W środę 17 bm. przybył do Torunia 1-szy transportowiec wiatrowy „Michlevier” już z ładunkami do toruńskich firm. Po zrzuconiu ich co wywołało ruch portowy na wybrzeżu ruszył po południu do Gdańska.

Z miasta

— Przed wielką wentą spożywczą. Zgłoszenie darów w produktach spożywczych na niedzielną wentę na fundusz Budowy Kościoła Katolickiego w Brzozie, wpływają codziennie bardzo licznie. Wentę zapowiada się znakomicie i bezwzględnie przynieść piękny dochód na zbożny cel.

Dary zgłaszać można do 20 marca (sobota) do godz. 13-tej w gmachu Starostwa, pokój nr. 21.

— Konferencja wywiadowcza z rodzicami w sprawie postępów w nauce i sprawowania się dzieci w Szkole Ćwiczeń przy Państwowym Seminarium Nauczycielskim odbędzie się we wtorek, 23 bm. o godz. 11 min. 45 w gmachu seminarium.

— Związek Pań Domu zawiadamia, że w czwartek, dnia 18 bm. o godz. 17 przy ul. Gimnazjalnej 11, odbędzie się zebranie miesięczne połączone z odczytem. O jak najliczniejszy udział członków i sympatyków proszą zarząd Związku.

— 283 cudzoziemców odwiedziło Bydgoszcz w lutym. Przynależność państwowa przyjeźdźców jest następująca: Anglia 4, Austria 11, Belgia 2, Czechosłowacja 8, Dania 3, Estonia 1, Francja 4, W. M. Gdańsk 64, Holandia 4, Lotwa 2, Niemcy 157, Rumunia 1, Szwajcaria 4, Szwecja 6, Włochy 1, Z. S. R. R. 2, Bułgaria 1, Stany Zjedn. Ameryki Północnej 3, Chiny 3, niestalonej przynależności państwowej 2.

— Włamanie. Nieznani sprawcy po wyrwanu kraty i wybijciu szyby dostali się do biura p. Goldberga Józefa, zam. przy ulicy Uroczej 7. Łupem złodziej padła wartościowa maszyna do pisania i ubranie męskie.

— Ładny synalek. P. Hanzlik Antoni, zam. przy ul. Jasnej 25 zgłosił do policji, że syn jego 16-letni Franciszek, skradł 30 zł. gotówką oraz książeczkę oszczędnościową, opiewającą na 360 zł. i zbiegł w niewiadomym kierunku. Policja zajęła się poszukiwaniem zbiega.

— Kradzież z włamaniem. W dniu 17 b. m. w godzinach rannych nieznani sprawcy włamali się do składu kolonialnego p. Szalaty Heleny przy ul. Gamma 3. Złodziej skradł większą ilość towarów spożywczych, wartości około 300 zł.

— Święta bankowe. W myśl porozumienia między bankami, uzgodnione z Ministerstwem Skarbu, następujące dni zostały uznane za „święta bankowe”: Wielka Sobota, Wigilia Bożego Narodzenia, 11 listopada. W dniach tych Bank Polski będzie nieczynny.

Wystawa szkolnych prac rysunkowych w Bydgoszczy

Muzeum Szkolne O. S. P. w Bydgoszczy organizuje w dniach od 17 marca do 3 kwietnia rb. w auli Państwowego Gimnazjum Humanistycznego im. Marszałka Edwarda Śmigłego - Rydza przy ul. Grodzkiej, pokaz prac rysunkowych szkół zagranicznych z wystawy ogólnoswiatowej Londynu.

Na wystawę obecnie składają się prace szkół amerykańskich, angielskich, japońskich, niemieckich i norweskich.

Wystawa otwarta jest codziennie od godziny 8,45—16-tej.

Ceny wstępu: dla osób dorosłych 0,45 zł, dla młodzieży szkolnej 20 gr.

Wycieczki szkolne pod opieką pp. nauczycieli 10 gr., od ucznia.

Uprasza się o liczne zwiedzanie powyższego pokazu szkolnych prac rysunkowych.

Pasażer na „gape” pod kołami pociągu

Pociąg osobowy zdążający z Gdyni, przywiózł w dniu 16 bm. do Bydgoszczy zmasakrowanego pasażera na „gape”.

Pasażerem tym był 15-letni Antoni Trzepiór zam. w Kłobucku pod Częstochową.

Chłopiec, jadąc na zderzaku w pewnej chwili stracił równowagę i wpadł pod koła pociągu. Koła pociągu ucięły nieszczęśliwemu lewą nogę; chłopiec doznał nadto szereg silnych obrażeń cieleśnych. Pierwszej pomocy i zatamowania wpływu krwi dokonał jadący w tym pociągu dr. Karwacki z Warszawy.

Chłopca w stanie niemal beznadziejnym przewieziono i umieszczono w szpitalu w Bydgoszczy.

Dzień w Bydgoszczy

Czwartek, dnia 18 marca

Gawędy

Co nas męczy i trapi?

Przysłowie mówi, że praca wzbogaca. Doświadczenie uczy jednak, że nie zawsze i nie wszędzie.

Luźniejsza narzekają, że uczciwą pracą dorobić się nie można.

Dowcipni zaś mówią, że kto pracuje, będzie karany istotnie zdarza się dość często, że karze się u nas ludzi za pracę np. fryzjerów, pracujących w niedzielę i święta.

Kara jest miarą sprawiedliwości za przestępstwa, występki, zbrodnie.

Dlaczego praca bywa nieraz karana? A czy brak pieniędzy także jest przestępstwem, występkiem, zbrodnią? Z jakiego paragrafu?

Mamy np. najróżniejszego rodzaju podatki. Musimy płacić najrozmaitsze świadczenia. Wreszcie mamy podatek do płacenia podatków w formie kary za zwłokę i słono płatnych upomnień.

Podatki podatkami — w porządku. Państwo musi istnieć, lecz po co te na obecne ciężkie czasy horendalne grzywny za upomnienia?

Czy kary za zwłokę nie wystarczą? Ale i te kary są zbyteczne, bo czy ktoś prywatny

placi swemu wierzycielowi kary za zwłokę? Bardzo często samego długu nie spłaca.

Przecież podatki — o ile tylko może — płaci, lecz skąd ma brać, gdy pieniędzy nie ma?

Podatek obrotowy płaci za sprzedany towar, lecz kto się go pyta, czy pieniądze za sprzedany towar otrzymał? A przecież Państwo samo wprowadziło ustawy oddłużeniowe. A jaki skutek — jedna strona bierze i nie płaci, druga daje i płaci.

Czyż można się dziwić, że w takich warunkach zabraknie gotówki do punktualnego płacenia podatków? Za ten brak pieniędzy jest kara — kara za zwłokę, dodatkowo jednak jeszcze zł 1,50 od każdego upomnienia. Ileż to tych upomnień w roku przypada na takiego płatnika?

Ból głowy i męka o zdobycie forsy jest już barażo ciężką karą dla ludzi pracujących, kary za zwłokę to mniejsze zło, ale ciężki haracz upomnienny — to straszliwa choroba, która nas męczy i trapi.

Ten system należałoby koniecznie zreformować.

Dzień 19 marca w Bydgoszczy

Oddział Związku Legionistów Polskich w Bydgoszczy w myśl wskazań Naczelnego Komitetu uczczenia Pamięci Wielkiego Marszałka, zalecających upamiętnienie miejsc Jego pobytu w całej Rzeczypospolitej Polskiej, postanowił wprowadzić w czyn odnośne zalece-

nie i uwiecznić miejsce pobytu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Bydgoszczy, gdy w dniach 6 i 7 marca 1921 r. w charakterze Naczelnika Państwa zamieszkał u ówczesnego prezydenta miasta Bydgoszczy mec. Maciaszka, przy ul. Gdańskiej nr. 92.

W tym celu utworzono Obywatelski Komitet Uroczystościowy, który, doceniając doniosłość inicjatywy, Związku Legionistów, wydał do mieszkańców w Bydgoszczy następującą odezwę:

POLACY!

W dniu 19 marca br. t. j. w dniu św. Patrona Marszałka Józefa Piłsudskiego, uczcijmy godnie pamięć tego wielkiego Polaka, który cały trud swego życia poświęcił wyłącznie i jedynie pracy nad odbudową, a następnie nad utrwaleniem mocarstwowej potęgi Odrodzonej Polski.

Komitet Obywatelski m. Bydgoszczy zaprasza wszystkich Rodaków do gromadnego wzięcia udziału w uroczystościach tego dnia, które odbędą się według poniższego programu:

- W piątek, dnia 19 marca 1937 r.:**
- 1) O godzinie 10 rano Msza św. żałobna w kościele garnizonowym, urządzona staraniem dowódcy garnizonu bydgoskiego. W nabożeństwie winny wziąć udział organizacje społeczne wraz z sztabami.
 - 2) Po nabożeństwie wymarsz z kościoła do miejsca wmurowania tablicy pamiątkowej przy ul. Gdańskiej 92, gdzie nastąpi uroczyste odsłonięcie tablicy około godziny 11,30.

Polski Biały Krzyż w dniu Imienin Pana Marszałka Śmigłego Rydza

Z okazji Imienin Pana Marszałka Edwarda Śmigłego - Rydza, Wysokiego Protektora Polskiego Białego Krzyża, urzędującego w Teatrze Miejskim na której przemówił komendant Garnizonu, akademie żołnierskie w poszczególnych formacjach garnizonu, na których wystąpią żołnierskie zespoły świetlicowe.

Rozpisana została również przez Polski Biały Krzyż ankietą: „Czego żołnierz życzy Panu Marszałkowi w dniu Jego Imienin”. Życzenia opracowane w piękny album, który projektował art. graf. St. Brzeczkowski, wręczone zostaną przez delegację Garnizonu o sobiście Panu Marszałkowi w Warszawie w dniu 20-tym marca.

Groźny pożar w powiecie szubińskim

Wielki i groźny pożar wybuchł w maj. Zalesie pod Kcynią pow. szubińskiego.

Z niestalonych przyczyn ogień powstał w stodole. W mgnieniu oka cała stodoła stanęła w płomieniach. Akcja gaszenia pożaru była nadzwyczaj utrudniona i ograniczyła się jedynie do

tego ażeby pożar nie zajął pobliskich zabudowań.

Ogień strawił wielką ilość zboża, przygotowanego do wymiotu, oraz szereg wartościowych maszyn rolniczych. Straty wynoszą kilka tysięcy złotych.

Władze śledcze prowadzą energiczne dochodzenia, aby ustalić przyczynę groźnego pożaru.

W sprzeczce teść wystrzelał w rewolweru ciężko zranił zięcia

W dniu 16 bm. o godzinie 7 wieczorem doszło do ostrej sprzeczki między 54-letnim robotnikiem Teofilem Wróblewskim a jego zięciem stolarzem 33-letnim Alojzym Michną, mieszkających w barakach przy ul. Dwernickiego.

W wyniku kłótni porywca teść na gwałt wyciągnął z kieszeni rewolwer i wystrzelił do zięcia. Kula ugodziła Michnę w czoło. Na szczęście kula zesunęła się po kości czołowej, nie uszkodziwszy czaszki.

Zawezwane pogotowie ratunkowe odwiozło ciężko rannego Michnę do szpitala powiatowego na Bielawkach. Dopiero w nocy odzyskał ranny przytomność. Lekarze przystąpili do dokonania operacji, tak, że jest nadzieja utrzymania ofiary porachunków osobistych przy życiu.

Na miejsce zbrodni przybyła policja i aresztowała porowczego teścia i osadziła go w więzieniu.

Ze sportu

ROZGRYWKI PIŁKARSKIE O MISTRZOSTWO A-KLASY POMORZA

PPW Grudziądz — KS Polonia Bydgoszcz.

W niedzielę dnia 21 bm. odbędzie się w Bydgoszczy oficjalne otwarcie sezonu piłkarskiego. W tym dniu spotkają się na boisku Stadionu Miejskiego o godz. 15, PPW Grudziądz i KS Polonia Bydgoszcz w cyklu rozgrywek o mistrzostwo A klasy Pomorza w II rundzie wiosennej. Jako przedmecz odbędzie się o godz. 13 zawody w piłkę nożną o mistrzostwo B-klasy Pomorza między II drużyną KS Polonii i I druż. OPN Sokół V.

KS Polonia w jesiennej rundzie o mistrzostwo A-klasy Pomorza zdobyła II miejsce.

OTWARCIE ŚWIETLICY KLUBOWEJ K. S. „BRDA” W NOWYM LOKALU

W tych dniach odbyło się uroczyste otwarcie świetlicy KS „Brda” w nowym lokalu przy ul. Marszałka Focha 39.

Otwarcia dokonał prezes klubu p. Jaskólski w obecności licznie zebranych członków i sympatyków klubu. W okolicznościowym przemówieniu p. Jaskólski zaznaczył, że z dniem otwarcia świetlicy klubowej rozpoczyna się dla klubu nowy okres działalności i w zwał wszystkich do ścisłej współpracy z zarządem dla dobra sportu i klubu.

Po oficjalnym otwarciu świetlicy nastąpiło skromne przyjęcie, oraz przeprowadzono szereg gier towarzyskich.

W miłej atmosferze spędzono pierwszy wieczór w nowej świetlicy.

DYŻUR NOCNY APTEK

— Dyżur nocny aptek. Od 15 do 21 bm pełni: Apteka Piastowska, ul. Śniadeckich 49. tel. 3682; Apteka pod Złotym Orłem, Rynek Marszałka Piłsudskiego 1. tel. 3098.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

W czwartek wieczorem przepiękna operetka „Adrienne” W. Goetze'a.

Piątkowy wieczór wypełni „Pierwszy legion”, sztuka Lavery'ego.

W sobotę wieczorem melodyjna operetka „Adrienne” W. Goetze'a.

KINA.

ADRIA: „Królowa dżungli” i nadprogram. APOLLO: „Walka o szczęście” i nadprogram.

BAŁTYK: „Ostatni posterunek” i „Mleczna droga” z Harold Loydem.

KRYSTAL: „Czarujące oczy” z Martą Eggerth i nadprogram.

MARYSIENKA: „Jasnie Pan Szofer” i nadprogram.

REWIA: „Biały Tarzan” i komedia z Pat i Patachonem.

Koncert wielkopostny w Wielki Czwartek

W Wielki Czwartek cała Bydgoszcz pospieszy do Teatru Miejskiego, na wspaniały koncert religijny, organizowany przez Miejskie Konserwatorium Muzyczne z udziałem wybitnych solistów oraz orkiestry symfonicznej i chórów tej uczelni.

Podnieść należy z całym uznaniem, że organizatorzy koncertu cały dochód przeznaczają na wzniesienie cel, mianowicie na wykończenie kościoła katolickiego w Brzozie.

Bilety nabyć można do 21 bm. w Starostwie Powiatowym, pokój 17, a po upływie tego czasu przy kasie Teatru Miejskiego.

CHŁOPCOW do sprzedaży gazet

poszukuje natychmiast

Administacja

„Dnia Bydgoskiego Ilustrowanego”
Bydgoszcz, Plac Wolności nr. 1.

1710

Sezon żeglugi „Vistuli”

Z dniem 16 marca br. uruchomiła Polska Żegluga Rzeczna „Vistula” (Oddział w Bydgoszczy, ul. Grodzka nr. 21) na nowo w całej swej rozpiętości swoje linie pospieszne i holownicze na całej długości Wisły i w zatoce gdańskiej.

W roku bieżącym „Vistula” przedtężyła swe linie towarowe i pasażerskie aż do Krakowa. Tym sposobem z Krakowa do Bydgoszczy można przesyłać towary drogą wodną, a nadto ze stolicy Polski można odbyć statkiem „Vistuli” przez całą Wisłę przedcudną wycieczkę do Gdyni i do Polskiego Bałtyku.

Ceny za transport towarów oraz za przejazd statkiem oblicza „Vistula” bardzo niskie.

Przejazd osobowy i przewóz towarów drogą wodną — to najlepszy i najtańszy środek komunikacyjny.

Zwracamy uwagę na ogłoszenie Polskiej Żeglugi Rzecznej „Vistula” w dziale ogłoszeń dzisiejszego numeru naszego pisma.

Tabela Loterii

z dnia 17 marca

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

5.000 ZI na nr: 165181
10.000 ZI na nr: 58271
5.000 ZI na nr: 83768
2.000 ZI na nr: 106862
1.000 ZI na nr: 89408 127688
500 ZI na nr: 725 37097 42980 45630 103008
400 ZI na nr: 11837 12892 23559 25731 39963
115323 142767 145174 164822

Wygrane po 150 zł

514 1719 961 2383 616 3017 219 550 885
4283 464 5433 6177 647 8457 9496
1046 196 544 72 12081 735 13493 843
14935 51 15156 256 681 16705 54 909 17292
537 18147 482 19011 792 983

III ciągnięcie Wygrane po 150 zł

124 222 845 1504 2254 3066 961 4774 6888
7701 8445
10666 11921 12111 412 963 13716 14056
15325 16076 473 628
20048 492 21327 25587 28238 29880
30377 32023 35060 591 36643 37350 994
38140 296 39150

Wygrane po 50 zł

111402 627 66 112616 930 113341 74 75
114120 86 392 115189 432 578 282 118087
255 487 740 888 11720 93 897 118382 478 582
961 119008 205 359 653 982

IV ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stalodzienna wygrana z 20.000 na Nr130019
ZI 50.000 na Nr 68241
ZI 5.000 na Nr 106374
ZI 2.000 na Nr 176737
ZI 1.000 na Nr: 34473 70284 130622
166754 167712 168043

Wygrane po 150 zł

111402 627 66 112616 930 113341 74 75
114120 86 392 115189 432 578 282 118087
255 487 740 888 11720 93 897 118382 478 582
961 119008 205 359 653 982

Wygrane po 50 zł

926 1642 2023 30 488 592 3026 307 4051
5236 324 6531 716 8309 9089 99 136 317
609 738 860 950

Wygrane po 150 zł

111402 627 66 112616 930 113341 74 75
114120 86 392 115189 432 578 282 118087
255 487 740 888 11720 93 897 118382 478 582
961 119008 205 359 653 982

Wygrane po 50 zł

926 1642 2023 30 488 592 3026 307 4051
5236 324 6531 716 8309 9089 99 136 317
609 738 860 950

Wygrane po 150 zł

111402 627 66 112616 930 113341 74 75
114120 86 392 115189 432 578 282 118087
255 487 740 888 11720 93 897 118382 478 582
961 119008 205 359 653 982

Koncentracja w dziedzinie ubezpieczeń

Z miarodajnego źródła dowiadujemy się o toczących się pertraktacjach w sprawie fuzji Towarzystwa Ubezpieczeń „Port” S. A. z Towarzystwem Ubezpieczeń „Polonia”, należącym do grupy włoskiego Towarzystwa „Assicurazioni Generali w Trieście”. Nowej instytucji, która prowadziłaby jedynie działy ubezpieczeń rzeczowych, zamierza się powierzyć portfel ubezpieczeń rzeczowych Towarzystwa „Assicurazioni Generali” w Polsce. Towarzystwo „Generali” uprawiałoby w Polsce w dalszym ciągu działy ubezpieczeń na życie, na rozszerzenie znaczenie podstawach organizacyjnych.

W ten sposób zostałyby spełnione postulaty koncentracji w zakresie ubezpieczeń, przy jednoczesnym zastosowaniu racjonalnej specjalizacji.

Jak nam wiadomo, powyższe projekty zostały przedstawione przed kilku dniami Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń.

W związku z powyższymi zamierzeniami zasługuje również na uwagę, że Towarzystwo „Assicurazioni Generali” nabyło część pakietu akcji Warszawskiego Towarzystwa Ubezpieczeń, znajdującego się w posiadaniu zagranicznych akcjonariuszów.

Uproszczenie przepisów meldunkowych

Obowiązujące obecnie przepisy, które w znacznym stopniu kępowały swobodę obywateli zmieniających miejsce zamieszkania w kraju, zostaną z dniem 1 kwietnia r. b. znacznie uproszczone. Nowe rozporządzenie Min. Spraw Wewn. rozprawią się bezceremonialnie przede wszystkim z częścią uciążliwych rubryk formularza meldunkowego.

Giełdy

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 17 marca 1937 r.

Dewizy
Belgia 88,95—89,13—88,77; Berlin 212,36—212,78
211,94; Gdańsk 100,20—99,80; Amsterdam 288,60—
289,30—287,90; Kopenhaga 115,10—115,88—114,81;
Londyn 25,79—25,86—25,72; Nowy Jork czek 5,28
trzy czwarte — 5,28 i ćwierć; kabel 5,27
czwarte — 5,28 — 5,26 i pół; Oslo 129,60—129,03—
129,27; Paryż 24,18—24,25—24,13; Praga 18,41—
18,46—18,38; Sztokholm 133,00—133,33—132,67; Zu-
rych 120,25—120,55—119,95; Wiedeń 90,20—98,80;
Mediolan 27,35—27,95—27,75; Helsinki 11,42—
11,38; Montreal 5,28 trzy czwarte — 5,26 i ćwierć.
Tendencja nieco słabsza.

Akcje
Bank Polski 100,00; cukier 30,25; węgiel 20,50
—30,25; Lillop 14,00—14,15; Modrzew 8,00; O-
strowiec seria b, 30,25.
Tendencja utrzymana.

Papiery procentowe
3 procentowa pożyczka 1-sza em. 65,00
serie 1,475; 3 proc. pożyczka inw. 2-ga em. 64,25
serie nieotworzone; 5 proc. konwersyjna 54,80; 6
proc. dolarowa 50,00 kupon 51,09; 4 proc. premiowa
60,11; 4,75; 4 proc. konsolidacyjna 82,00—82,35—
80,38—80,75 dwa ostatnie dr.; 7 proc. stabil. 868,00
kupon 74,38; 5 proc. obligacje kol. BKU kom. 4-ta
em. 83,00; 4 proc. poz. ziem. kredytowa 42,00—
41,75; 4 i pół proc. poz. ziem. kred. seria 1-sza
47,50; 3 proc. Przemysł Polski 68,50—70,00; 3
proc. ziemskie gwarantowane kupon 34,88; 4 i pół
proc. ziemskie 51,25—51,50; 5 proc. Warszawy No-
we 56,50—55,75—56,25; 3 proc. Łódź Nowe 81,00.
Tendencja dla pożyczek nieco słabsza, dla li-
stów ziemskich mocniejsza, dla miejskich utrzy-
mana.

GIEŁDA ZBOŻOWA - TOWAROWA z dnia 17 marca 1937 r.

Zboże: Ceny transakcyjne żyto 15 ton 33,50.
Ceny orientacyjne: żyto 23,25—23,50 — słabe; psz e
nica 23,25—23,50 — słabe; jęczmień browarowy
25,50—26,50 — słabsze; jęczmień 630—640 g-1 21,50
—21,75; 667—673 g-1 22,50—22,75; 700—715 g-1 23,75
—24,50 — słabe; owies 21,75—22,00 — słabe; mąka
żytnia wszystkie gat. o 25 gr. niżej; mąka psz.
wszystkie gat. o 25 gr. niżej — spokojne; otręby
żytnie wymiał standard. 15,75—16,25; grube 17,50—
18,00; średnie 16,50—17,00; jęczmień 15,25—16,50;
mak niebiełk 72—76; makuch iniany w tafłach
26,25—26,50; makuch rzenkowy w tafłach 18,50—
19,75; słonecznikowy 25,50—26,50; 6-łut soja 28—
27; reszta bez zmiany — słabe.
Ogólny obrót 1587,5. Obroty: żyta 651; pszenicy
87; jęczmienia 78; owsa 70.

Z dniem 17 marca 1937 r., otwieramy nowoczesny zakład fryzjerski pod nazwą

„ALEKSANDRA”

w Grudziądzu przy ul. Długiej 1

prosimy o łaskawe poparcie naszego przedsiębiorstwa

Klara i Aleksander Krajewscy

1693Gk mistrz fryzjerski w Grudziądzu

Wydział Powiatowy Toruński ogłasza niniejszym

KONKURS

na stanowisko kierownika (dyrektora) publicznego szpitala powiatowego w Chełmży. Kandydaci winni posiadać następujące warunki:

- 1) Obywatelstwo polskie,
- 2) zaświadczenie na prawo wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskim,
- 3) co najmniej 2-letnią praktykę szpitalną w tym praktyka na oddziałach chirurgicznym i ginekologiczno-polożniczym,
- 4) ukończony kurs przeciwegazowy dla lekarzy,
- 5) świadectwo moralności.

Stanowisko to jest do objęcia z dniem 1 maja 1937 r. z płacą miesięczną 300.— zł. oraz możliwością wykonywania prywatnej praktyki. Podania z odpisami dokumentów oraz życiorysem należy kierować do dnia 31 marca 1937 r. do Wydziału Powiatowego w Toruniu. Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.

Toruń, dnia 16 marca 1937 r. (1681)

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(-) T. Bruniewski,
Starosta Powiatowy.

Tysiące

bogatość pań widać zamają za inteligentnych panów, nawet bez majątku. Nie masz odpowiednich znajomości — napisz do Najstarszego Biura Matrymonialnego „Postęp” Warszawa, Żurawia 27. Dyskretnie wysyłamy kilkadziesiąt ofert. 1120

Reklamowo!

Sprzedajemy tanio!
kuchnie . . . od 80.— zł
sypialnie . . . 280.—
jadalnie . . . 480.—
Zamówienia — najniższe ceny! Sprzedaż Mebli. Toruń, Prosta 5. Spamiętaj 9857C

GDYNIA

„Runo”
Najpoważniejsze biuro matrymonialne. Gdynia, ul. Świętojańska 77. 805M

Zakład stolarski

Józef Pawłowicz
Gdynia, ul. Kwiatkowskiego 29. obok kościoła.
Wykonuje terminowo i na dogodnych warunkach meble biurowe, urządzenia sklepowe oraz wszelkie prace wchodzące w zakres stolarstwa. 1106M

MEBLE biurowe

oraz wszelkiego rodzaju, najlepszego wykonania na dogodnych warunkach po cenach najniższych poleca

DOM MEBLI H. CHOMICKA

Gdynia, Świętojańska 63 tel. 21-83. Firma nagrodzona została złotym medalem. 8556M

Place

budowlane na ulicy Morskiej i Pomorskiej, korzystnie do sprzedania. Gdynia, Starowiejska 41/3 gospodarz. 1452Mk

Nianię do dziecka

młodsza, dobra i uciwca, w Gdyni polecam od 1. 4. 1937. Zgłoszenia do „Gazety Morskiej Ilustr.” Gdynia pod 212. 1672Mk

Jadłodajnia

w centrum Gdyni z wyszynkiem piwa i wina z powodu choroby żony do sprzedania, ewtl. przyjmę współnika — czkę — ze znajomością kuchni Zgłoszenia do „Gazety Morskiej Ilustr.” Gdynia pod „83”. 1704Mk

TCZEW

Budynek

piętr. tylko pod dachem w Tczewie na sprzedaż. Zgł. do Adm. „Dnia Tczewskiego Ilustr.” pod nr. 65. 1618Tk

Lekarz

poszukuje od 1 kwietnia w Tczewie, mieszkania 6-pokojowego z wszelkimi wygodami. Zgłosz. do Adm. „Dnia Tczewskiego Ilustr.” pod nr. 69. 1705

Chiromantka-grafologini

z Wiednią przepowiada przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Przyjmuje także w niedzielę. Tczew, ul. Szopena 36, parter lewo, 15231k

BYDGOSZCZ

Konie rzeźne

na eksport kupuje stae i prosi o zgłoszenia Willy Preuhs, Bydgoszcz, ul. Dworcowa 104, tel. 3355. 1651B

Kawiarnię

restaurację, znany interes, pewna egzystencja, sprzedam z powodu choroby. Oferty pod „Z. 43/5” — Biuro Ogłoszeń, Bydgoszcz, Dworcowa 54. 1706

GDĄŃSK

Slusarz

poszukuje posady jako dorca domowy, lub zastępcą administratora. Zgłoszenie pod nr. 1179 do „Gazety Gdańskiej” 1709Gdk

GRUDZIĄDZ

Stoneczne

komfortowe, 3-pokoj. mieszkanie wynajmę. Grudziądz, Pilsudskiego 109. 1694Gk

GDĄŃSK

Zgubiony

paszport zagr., wystawiony przez Kom. Gen. R. P. w Gdańsku na nazwisko Sima Gittel Singer Rekt. Uhrmann unieważnia się. 1708Gdk

SPRZEDAM

wagon kapusty kiszzonej i wagon kapusty świeżej amagier. Główna, Grudziądz, Legionów 59. 1664

POLSKA ŻEGLUGA RZECZNA „VISTULA” Sp. z ogr. odp.

ODDZIAŁ W BYDGOSZCZY, UL. GRODZKA 21 TEL. 30-30 i 11-96

Konsultacje z przewozu towarów drogą wodną! — Jest to najtańszy i najdokładniejszy transport!

Z dniem 16 b. m. uruchomiliśmy nasze regularne codzienne linie pospieszne i holownicze na całej długości Wisły i zatoce Gdańskiej.

ODDZIAŁY I AGENTURY: Kraków, Nowy Korczyn, Tarnobrzeg, Sandomierz, Puławy, Warszawa, Wyszogród, Płock, Włocławek, Łódź, Toruń, Bydgoszcz, Grudziądz, Tczew, Gdańsk, Gdynia.

W roku bieżącym przedłużyliśmy nasze linie towarowe i pasażerskie aż do Krakowa.

1707

GDANSK

Polecamy następujące firmy:

ARTYKUŁY SZEWSKIE
wkładki dla płaskich stóp i narzędzia
BURTOWNIE DETALICZNIE
CARL FUHRMANN, II. Damm nr. 6, telef. 25310.

DAMSKIE KAPELUSZE
eleganckie i najnowsze fasony w wielkim wyborze po cenach konkurencyjnych sprzedaje
Mut - Bazar zur Altstadt
Gdańsk, Altst. Graben 45. 1484

DYWANY, firany i materiały
Magazyn specjalny Langgasse 20/21 tel. 24223
AUGUST HOMBER G.m.b.H. FILIA: Kohlengasse 9, tel. 28801

ELEGANCKIE PARASOLE
WYKWINTNE TOREBKI poleca firma
KARAU, Langgasse 55.

PERFUMERJA
LAUTER, Langgasse 85
przy bramie ul. Długiej tel. 26571

POSADZKI „Terrazzo” i z drzewa twardego (Steinholz) Fussboden) 899
Fr. Vollmann & Rizzotti
Gdańsk, Samtgasse 6/8. Telefon 26487.

Rower, wózki dziecięce, maszyny do szycia oraz części zapasowe wszelkiego rodzaju kupuje się dobrze i tanio w firmie
Max Willer
Gdańsk, I Damm 14. Naprawy fachowe i po cenach przystęp.

Skład żelaza - narzędzia
Magazyn statków kuchennych, szkła porcelany
978 Gd SKŁAD FABRYCZNY: POLDI-STÄHLE
E. & R. LEIBRANDT Milchkanngasse narożnik Hopfengasse
Towary żelazne — stalowe — metalowe.

ZELÓWKI GOLIATOWE
Pozworniej wytrzymałość — Chemiez. farbiarnia
Zakład wulkanizacyjny obuwia gumowego.
Warsztat obuwia na miarę i reparacyjny.
Müllers Goliath-Sohlerel w. M. Muzyk II. Damm 17. tel. 22959

TORUN

Wspólnika

poszukuje do dobrze zaprowadzonej, od lat znanej fabryki, z gotówką do 5.000 zł. lub dam utrzymanie i pensję według umowy. Oferty do „Dnia Pomorza” Toruń. 1701Ck

Maszynę

do szycia, 4-lampowe radio Philipsa za 100 zł sprzedam. Toruń, Most Pauliński 1, m. 1. 1700Ck

Tapety

listwy, bory, wielki wybór, tanie ceny. Nowości 1937. Hurtownia Drogeria T. Rzymkowski, Toruń, ul. Szeroka 43. 1466C

Kuwerturę,

olejki owocowe, esencje ru mowa, waniline, poleca najprzystępniej. Stanisław Słucki, Warszawa, Chmielna 57. 1486

Mieszkam

teraz Toruń, Sw. Jakuba 17, Ukan, astrolog i terapeut. 1594Ck

CODZIENNIE NADCHODZĄ NOWOŚCI!!!
PŁASZCZE DAMSKIE I KOMPLETY
najnowsze modele wiedeńskie i angielskie
BRACIA BŁOCH - SZEROKA 11

Fotograficzne
przybory dla amatora — znawcy

Zioła
wody, sole lecznicze, galiki

Opatrunki
wata, opaski irygatory

Pudry 1344
wody kwiatowe na wagę

Grzebień
lusterka, puderniczki

Zyletki
nożyczki, brzytwy, szczyzoryki kupisz najkorzystniej

Jan Kapczyński
Szeroka 35.

Tynki szlachetne
stopnie i posadzki lastricowe (sztuczny marmur) po cenach niższych wykonuje
F-a M. Czubek i Ska
Hurt. Materij. Budowlanych Toruń, ul. Piernikarska 3/7, telefon 1643. 1699C

ZŁOTE
wyroby używane kupuje
LIPCZYNSKI
zegarmistrz-jubiler
Toruń, Król. Jadwigi 18. 1557

Trwałą i wodną ondulację
poleca po niskich cenach
B. Słupski
Toruń Bydgoska nr 58

TANIO
G. HEYER
TORUŃ — Szeroka 6 1324

Otwierajcie szafy! Przeglądajcie garderobę!

Najlepiej odzież wiosenna
czyści chemicznie i farbuje

BARWA KAŁAMAJSKI
Toruń, Szeroka 21 1284

Udzielam
tanie korepetycji i lekcyj francuskiego, niemieckiego angielskiego i gry na fortepianie. Adamska, Toruń Sukiennicza 4. 9606C

MEBLE
solidne, korzystnie i na dogodnych warunkach poleca znana
FABRYKA MEBLI ZENON KOWALEWSKI
Toruń, Nowy Rynek 18. Telef. 13-32. 831

Rower
męskie i damskie, gwarantowane, korzystnie za pożyczki państwowe i na raty poleca **Elektra** Toruń, **Chełmińska 4** 947Ck

Zagubiony
dowód tożsamości nr. 498801 wystawiony przez D.O.K.P. Toruń, unieważniam. Dymerkowski Franciszek, pom. maszynisty I kl. 1696Ck

3-pokojowe
komfort., pierwsze piętro, willa, ewent. ogródek, garaż, 1 kwietnia wolne. Toruń, Lubicka 18, blisko dworca. 1698Ck

Przyjmuję zamówienia na motocykle Sokół, B. S. A. D.K.W., Zündapp, Raleigh Ariel, Velocette, Matchless i lekkie motocykle różnych fabrykatów, wolne od podatku i prawa jazdy, rejestracja jak zwykły rower. Maszyny do pisania różnych fabrykatów. Bardzo dogodne spłaty. Ogledziny bez przymusu kupna. Reparaty tanio. Używane motocykle na składzie
KATAFIAS 1697C
Toruń Tel. 1447

Potrzebny od 1. 4. 1937.

rzadca gospodarczy
kawaler, pod ogólną dyspozycję właściciela, silny i energiczny w wieku około lat 35, na maj. 250 ha. Uwzględnić się tylko synów właścicieli z ukończoną szkołą rolniczą i dużą praktyką w dobrych gospodarstwach. Oferty nie uwzględnione zostaną bez odpowiedzi. Zgłoszenia z odpisami świadectw i życiorysem przelać: Majętność Płochocin, p. Warlubie, pow. Świecie. 1687

Pracownia futer
przerabia lisy na najmniejsze pelerynki oraz futra podług najnowszych modeli. „FUTRO” Toruń, ul. Szeroka 25. 1677

„Polskie Zioła”
miesięcznik zielarski, podaje ceny ziół, udziela porad i wskazówek. Warszawa, Książęca 6. 1679

Mieszkanie
4-pokojowe, wszelkie wygody, w willi, w ogrodzie Toruń, ul. Grudziądzka 70, wynajmę od 1. 4. 1937. 1691Ck

Ogrodnicy
kupują siśal i szpagaty najtaniej w firmie
Z. Bakerowicz
Skład skór, Toruń, ul. Żeglarska nr. 21.

Z powodu
wyjazdu sprzedam kompletne urządzone 2 pokoje z kuchnią, składające się z sypialni, stołowego i kuchni, oraz można przejąć mieszkanie, w którym obecnie zamieszkuje. Wiadomość „Dzień Pomorza” po nr. „220”. 1311C

Na święta
ciasta budynie
Dr. A. OETKERA

Zastępstwa we wszystkich większych miastach Polski. Niezrównana książka z przepisami Dra A. Oetkera pt. „Dobra go spodni piecze sama” jest do nabycia we wszystkich sklepach kolonialnych, księgarskich i u naszych zastępców. Cena obniżona 80 groszy. 1671

PRZETARG
Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Toruniu Wydział Zasobów w Bydgoszczy
zwraca uwagę na ogłoszony w Monitorze Polskim Nr. 59 z dnia 13 marca br. przetarg publiczny, wyznaczony na dzień 16 kwietnia br. na dostawę:
1) 400 kg lakier emal. zielony do woz. osob.,
2) 800 kg lakier emal. biały,
3) 1100 kg lakier emal. czarny,
4) 1100 kg lakier kopalowy,
5) 6000 kg Werniks na żelazo,
6) 500 kg lakier Nr. 23. C. do lakier. lawek,
7) 15 kg lakier Spirytus. bezbarwny,
8) 40 kg lakier izolac. czarny piecowy,
9) 10 kg lakier izolacyjny bakelitowy,
10) 60 kompl. gotowych farb i lakierów do całk. mal. wag. osob. syst. „mokrym na mokre”.
Zlecenie Nr. 929/4. (1695)

— Szefie, jeśli pan natychmiast nie odeśle tego wstrętnego łobuza, kwitujemy wszyscy ze służby.
— Ale co ja mam zrobić? Rodzice piszą właśnie, że odbiorą go jedynie, jeśli zapłacimy 10.000 dolarów okupu.

OGŁOSZENIA:
wiersz milimetryowy na stronie 1-lampowej 0.20 zł
w tekście na pierwszej stronie 1.00 zł
w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0.80 zł
w tekście na dalszych stronach 0.50 zł
Drobne za słowo 15 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie.
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25 proc. drożej.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 proc. zniżki.
Komunikaty 50 gr za wiersz.
Za ogłoszenia akomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20 procent nadwyżki. W W. M. Gdańsku cennik ogłoszeniowy jest identyczny z cennikiem dla Polski, z tem jednak, że rachunki mogą być regulowane w guldenach gdańskich na podstawie notowań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień wpłaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:
W ekspedycji miejscowych agencji 2.00 zł
Z odnośzeniem do domu 2.20 zł
Przez pocztę z odnośzeniem do domu 2.40 zł
Pod opaską 4.50 zł
W Gdańsku przez pocztę 2.32 gd; przez gońca 2.00 gd
W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost 1.75 gd
Zagranicą 4.00 zł
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeskody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.
Redaktor odpowiedzialny:
WACŁAW WYTYK, Toruń, ul. Bydgoska 59.

UWAGI:
Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówkę. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłacony przewidziana w cenniku 20 proc. nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upoważniają do żądania zwrotu gotówki, ani też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględniane o ile zostaną wniesione do dni 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądownym ściąganiu należności rabat apada. Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska: Wilhelm Grimshaw, Gdańsk, Kassubischer Markt 21, l. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Leon Formański, Bydgoszcz, Płac Wolności 1, redaktor odpowiad. na Gdynię: Wiktor Mielnikow, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Paged'u”. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz: Mieczysław Baginski, Grudziądz, Płac 23 Stycznia 10, l. — Redaktor odpowiedzialny na Tczew: Alojzy Kuzio, Tczew, Kościuszki nr. 1. — Redaktor odp. na Rybin: Kazimierz Świerzyński. Członkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu. Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gryf” s odpow. udziałami w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja.